

DECYZJA

Na podstawie art. 104 i 163 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.), art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 188 ust. 1, art. 192, 193 ust. 3, art. 201 ust. 1, art. 202, art. 203 ust. 1 oraz art. 217 ust. 1 i 2, w związku z art. 378 ust. 2a pkt 2 *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 20 grudnia 2019 r. Enea Ciepło Sp. z o.o. z siedzibą w Białymstoku przy ul. Warszawskiej 27, działającej przez pełnomocnika,

stwierdzam wygaśnięcie

decyzji Wojewody Podlaskiego z dnia 30 czerwca 2006 r. (znak: ŚR.I.RM.66141/9/05/06), zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Podlaskiego: z dnia 5 listopada 2012 r. (znak: DIS-V.7222.1.20.2012), z dnia 4 września 2014 r. (znak: DIS-V.7222.1.20.2014), z dnia 4 listopada 2014 r. (znak: DIS-V.7222.1.28.2014), z dnia 19 listopada 2015 r. (DOS-II.7222.1.22.2015), z dnia 27 kwietnia 2017 r. (znak: DOS-II.7222.1.8.2017), z dnia 26 października 2017 r. (znak: DOS-II.7222.1.17.2017), z dnia 17 października 2018 r. (znak: DOS-II.7222.2.17.2018), z dnia 15 kwietnia 2019 r. (znak: DOS-II.7222.2.36.2018) oraz z dnia 5 maja 2020 r. (znak: DOS-II.7222.1.19.2020) – pozwolenia zintegrowanego na eksploatację instalacji energetycznego spalania paliw o mocy nominalnej ponad 50 MW wraz z urządzeniami pomocniczymi zlokalizowanej w Białymstoku przy ul. Gen. Władysława Andersa 15,

u d z i e l a m

Enea Ciepło Sp. z o.o. z siedzibą w Białymstoku przy ul. Warszawskiej 27 (NIP: 542-02-01-908, REGON: 050038558), pozwolenia zintegrowanego na eksploatację instalacji do energetycznego spalania paliw o mocy nominalnej ponad 50 MW wraz z urządzeniami pomocniczymi zlokalizowanej w Białymstoku przy ul. Gen. Władysława Andersa 15, z zachowaniem określonych poniżej parametrów i warunków:

I. Rodzaj i parametry instalacji.

1. Rodzaj prowadzonej działalności.

Przedmiotem działalności Enea Ciepło Sp. z o.o. lokalizacja Enea Ciepło Sp. z o.o. Oddział Elektrociepłownia Białystok z siedzibą w Białymstoku jest produkcja energii cieplnej dla odbiorców komunalnych, przemysłowych i indywidualnych oraz produkcja energii elektrycznej, która jest wprowadzana do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego oraz sprzedawana odbiorcom końcowym.

Energia cieplna dostarczana jest do odbiorców w postaci gorącej wody oraz pary technologicznej.

2. Charakterystyka ogólna instalacji i stosowanych technologii.

2.1. Lokalizacja instalacji.

ENEA Ciepło Sp. z o.o. lokalizacja ENEA Ciepło Sp. z o.o. Oddział Elektrociepłownia Białystok zlokalizowana jest w Białymstoku przy ul. Gen. Władysława Andersa 15 na działkach oznaczonych numerami geodezyjnymi: 707, 708, 709, 710, 711, 732/1, 755, 756, 757/1, 757/2, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 547/4, 547/6, 548/3, 549/18, 549/19, 549/20, 549/27, 549/28, 549/29, 550/10, 550/11 i 785 (obręb 0012 Białostoczek Płd.) o łącznej powierzchni 27,7404 ha.

2.2. Charakterystyka techniczna instalacji IPPC, instalacji będących w powiązaniu technologicznym i funkcjonalnym z instalacją IPPC oraz obiektów i urządzeń towarzyszących:

2.2.1 Opis kotłowni

W kotłowni są zainstalowane kotły parowe: OFB-105 Nr 5 (K5), OFB-105 Nr 6 (K6), OP-230 Nr 7 (K7) i OP-230 Nr 8 (K8). Kotły pracują w układzie blokowym K5 i K6 z turbozespołem TZ 1, kocioł K7 z turbozespołem TZ 2 i kocioł K8 z turbozespołem TZ 3. Turbozespół kondensacyjny V63 (TZ 4) zasilany jest parą z drugiego upustu technologicznego turbozespołu TZ 1.

a) Podstawowe dane techniczne kotła OFB-105 Nr 5 i OFB-105 Nr 6:

Parametr	jednostka	paliwo
		biomasa
Nominalna wydajność cieplna	MW	75,0
Moc cieplna brutto	MW _t	86,7
Sprawność	%	86,5
Wydajność pary	Mg/h	105,0
Zużycie opału maksymalnie	kg/h	29 000
Nadmiar powietrza rzeczywisty	-	1,4
Temperatura spalin	K	396
Objętość spalin wilgotnych	m _u ³ /h	181 906
	m ³ /h	263 864
Prędkość spalin	m/s	13,81
Objętość spalin suchych przy zawartości 6% tlenu	m _u ³ /h	155 942

b) Podstawowe dane techniczne kotłów OP-230 Nr 7 i OP-230 Nr 8:

Parametr	jednostka	paliwo
		węgiel kamienny
Trwała maksymalna wydajność cieplna	Mg/h	230
	MW	165,0
Trwała maksymalna wydajność cieplna doprowadzona w paliwie	MW _t	185,4
Temperatura wody zasilającej	°C	158
Temperatura pary	°C	535
Sprawność kotła	%	89
Temperatura powietrza podgrzanego	°C	350
Temperatura spalin na wylocie z kotła	°C	do 140
Rok produkcji kotła OP-230 Nr 7	-	1981
Rok produkcji kotła OP-230 Nr 8	-	1991

c) Urządzenia ochronne

➤ Instalacja redukcji NO_x

W kotłach OFB-105 Nr 5 i OP-230 Nr 6 zastosowano instalację do redukcji NO_x metodą selektywnej niekatalitycznej redukcji NO_x-SNCR, natomiast w kotłach OP-230 Nr 7 i OP-230 Nr 8 metodą selektywnej katalitycznej redukcji NO_x-SCR.

Ponadto kotły OP-230 Nr 7 i OP-230 Nr 8 wyposażone są w palniki niskoemisyjne do redukcji tlenków azotu o poniższych parametrach:

- OP-230 Nr 7 – typ wirowy z wewnętrzną separacją pyłu, naścienne, 8 szt., o mocy cieplnej po 30 MW_t,
- OP-230 Nr 8 – typ wirowy, naścienne, 4 szt., typ strumieniowy 2 szt., o mocy cieplnej po 30 MW_t.

➤ Instalacja odsiarczania spalin

Kotły parowe OP-230 Nr 7 i OP-230 Nr 8 wyposażone są w instalację odsiarczania spalin (IOS), metodą półsuchą, która pozwala na redukcję emisji SO_x do wartości ≤ 200 mg/Nm³ (rozumianych jako suma SO₂ + SO₃) w spalinach suchych przy O₂ = 6% oraz redukcji emisji pyłu do wartości ≤ 20 mg/Nm³ w spalinach suchych przy O₂ = 6%. Spaliny po procesie odsiarczania emitowane są do powietrza emitorem E2.

Spaliny z kotłów OP-230 Nr 7 i OP-230 Nr 8 w sposób trwały mogą być przetłaczane przez IOS do E2 bez prowadzenia reakcji odsiarczania spalin (pod warunkiem spalania węgla o parametrach pozwalających dotrzymać standard emisyjny SO₂ bez konieczności prowadzenia procesu redukcji). Pracują wówczas tylko filtry workowe, które ograniczają emisję pyłu do <20mg/Nm³ w spalinach suchych przy O₂ = 6%.

➤ Instalacje odpylania

Elektrofiltry redukujące zanieczyszczenia pyłowe o skuteczności odpylania > 99%.

Typ kotła i numer w ECB		Typ elektrofiltra	skuteczność odpylania [%]
OFB-105	Nr 5	FTA 3x37,5M-120-090-A2-U1-E121-C163	99,73
OFB-105	Nr 6	HKE 2x15(30) -1250/3x4,5x10,6/390	99,81
OP-230	Nr 7	HK 30+1400-3x4,5x12,6-400	99,13
OP-230	Nr 8	EF G 2S x 3F - 144 - 2x18 D x 10 H x 13,5L - 400	99,9

2.2.2 Turbiny

Na terenie elektrociepłowni zainstalowane są 4 turbozespoły, o poniższych parametrach:

Lp.	Typ	Rok budowy	Moc [MW]	Parametry pary	
				Ciśnienie [MPa]	Temperatura [°C]
1.	13UP65	1978	65	12,7	535
2.	13UP55	1981	55	12,7	535
3.	13UP55	1991	55	12,7	535
4.	V63	2003	23,5	0,9 - 1,2	230 - 260

2.2.3 Nawęglanie

Węgiel do instalacji dostarczany jest poprzez własną bocznice kolejową. Obsługa torów bocznicy odbywa się poprzez lokomotywy spalinowe. Długość toru wyciągowego umożliwia podstawienie jednorazowo do 25 wagonów. Na bocznicy prowadzony jest rozładunek węgla, środków chemicznych dla zmiękczalni, urządzeń, konstrukcji oraz innych materiałów. Prace manewrowe wykonywane są wg *Regulaminu pracy transportu kolejowego na bocznicy Elektrociepłowni Białystok*.

Węgiel z wagonów podaje się przez wywrotnicę lub wyładowarkę i ciąg przenośników taśmowych z przesypami do zasobników przykotłowych (bunkrów) lub poprzez przenośniki taśmowe i zwałowarkę na plac węglowy.

Pojemność placu wynosi – 120 000 ton.

Dane techniczne podstawowych urządzeń układu podawania węgla:

Urządzenia rozładowcze:

- zwałowarka obrotowa o wydajności 900 t/h - szt. 1
- wywrotnica wagonów o wydajności 600 t/h - szt. 1
- układ taśmociągów.

Rozmrażalnia wagonów:

- długość sekcji grzejnej – 126,5 m
- łączna moc zainstalowana – 6300 kW
- przepustowość rozmrażalni – 8 wagonów typu 401 W, tj. 480 ton.

W celu poprawy skuteczności wiązania siarki w procesie spalania, do węgla kamiennego dodawane są osady z dekarbonizacji wody powstałe w procesie przygotowania wody. Osady po zagęszczeniu podawane są na hałdę węgla kamiennego, a następnie są rozplantowane, po czym za pomocą ciągów nawęglania wprowadzane są do kotłów

K7 i K8. W przypadku niewykorzystania osadów z dekarbonizacji wody do poprawy procesu spalania, są one przekazywane jako odpad o kodzie 19 09 03 ("Osady z dekarbonizacji wody") uprawnionym odbiorcom, posiadającym stosowne zezwolenia w celu dalszego ich zagospodarowania.

2.2.4 Instalacja gospodarki biomasą

Biomasa do instalacji dostarczana jest za pomocą transportu samochodowego, w stanie naturalnym bądź przetworzonym, jako: zrębki, pellet, granulaty, brykiet, wiązki, kłody/kłocce, drewno lite, kory, sieczki słomy, ziarna lub nasiona, łupiny.

Rodzaje spalanej biomasy:

- a) biomasa pochodzenia drzewnego (pochodząca z produkcji leśnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty):
 - biomasa drzewna z pozostałości po wyrębie i pielęgnacji lasów, drewna małego i średniowymiarowego, karpiny,
 - pozostałości z przemysłu drzewnego: wióry, trociny, ścinki, drewno i inne,
 - kora, korek,
 - biomasa w postaci drewna litego,
 - pelet lub brykiet wytworzony z mieszaniny biomasy pochodzenia drzewnego,
- b) biomasa z pozostałości z produkcji rolnej i utrzymania terenów wzdłuż szlaków komunikacyjnych:
 - pozostałości z przemysłu młynarskiego (otręby itp.),
 - pozostałości z przetwórstwa przemysłu rolno – spożywczego (wysłodki, pozostałości z kokosów, wycierka ziemniaczana, wytloki np. z rzepaku, łuska z gryki, wysłodki z buraka cukrowego, łuska słonecznika),
 - pozostałości z produkcji rolniczej (słoma itp.),
 - pozostałości roślinne z upraw hydroponicznych,
 - biomasa pozyskana z nieużytków rolnych (trzcina, trawa itp.),
 - biomasa pochodząca z usuwania drzew i zakrzaczeń z terenów pasów drogowych, z terenów przyległych do torowisk kolejowych oraz parków,
- c) biomasa z upraw energetycznych:
 - zboża (owies, pszenżyto itp.),
 - biomasa pochodząca z upraw roślin paszowych (kukurydza itp.),
 - biomasa z upraw wierzby energetycznej oraz innych roślin energetycznych (róża bezkolcowa, miscantus, malwa pensylwańska itp.),
 - biomasa drzewna z plantacji i przycinek pielęgnacyjnych (sadów itp.),
 - biomasa drzewna pochodzenia „poza leśnego”,
 - biomasa pozyskana z nieużytków rolnych (trzcina, trawa),
- d) biomasa stanowiąca produkt uboczny w rozumieniu przepisów *ustawy o odpadach*.

Instalacja gospodarki biomasą obejmuje układy techniczne i infrastrukturę przestrzenną do przygotowania i podawania paliwa do kotłów oraz magazynowania biomasy. Instalacja gospodarki biomasą składa się z następujących elementów:

- stanowiska ważenia dostaw biomasy,
- stanowiska poboru próbek i laboratorium,
- placu składowego biomasy wraz z placem manewrowym dla pojazdów dostawców biomasy przetworzonej o granulacji 0-63 mm oraz drzewa litego, powierzchnia placu 15 500 m²,
- stacji przyjęcia gotowych zrębków i ich produkcji (układ zrębkowania),
- stacji separacji zrębków,
- magazynu biomasy pochodzenia drzewnego (silosy – 2 szt. o pojemności 4750 m³ każdy),
- magazynu pośredniego zrębków drzewnych o pojemności 15 000 m³,
- taśmociągu, przenośników i wygarniaczy,
- magazynu biomasy agro – dwa silosy o pojemności 1000 m³ każdy (jeden na pelet i jeden na zboże),
- zbiornika magazynowego o pojemności 2000 m³ (zrębki wierzby i topoli),
- zasobników przykotłowych kotła K5 o pojemności 100 m³ i kotła K6 o pojemności 100 m³,
- układu dozowania transportu biomasy,
- wag taśmowych na taśmociągach podawania biomasy do kotłów K5 i K6 (5 szt.),
- dróg dojazdowych.

Gotowe zrębki bezpośrednio z transportu lub z układu zrębkowania, po separacji zanieczyszczeń i frakcji ponadwymiarowych, trafiają do magazynu biomasy pochodzenia drzewnego. Służy on do krótkookresowego (maksymalnie 5 dni) magazynowania gotowych zrębków.

Zrębki drzewne rozładowywane są do dołów rozładowczych. Agrobiomasa przeładowywana jest do magazynów biomasy agro. Wszystkie magazyny są połączone systemem zamkniętych przenośników (aby uniemożliwić rozprzestrzenianie się pyłów do środowiska) ze zbiornikiem przykotłowym K6 oraz zbiornikiem przykotłowym K5. Zasilanie kotłów K5 i K6 może odbywać się jednocześnie.

2.2.5 Odzuzłanie i odpopielanie kotłów

Odprowadzanie odpadów paleniskowych odbywa się dwoma niezależnymi układami:

- odzuzłanie kotłów – transport mechaniczny,
- odpopielanie – instalacja pneumatyczna.

Żużel spod kotłów K7 i K8 transportem mechanicznym trafia do kontenera i przyczepy samorozładowczej, skąd transportowany jest we wskazane miejsce.

Żużel z odzuzłacza poprzez przesyp kierowany jest skośnym podajnikiem zgrzeblowym do przyczepy samorozładowczej. Żużel przekazywany jest następnemu posiadaczowi odpadów lub jest czasowo magazynowany na polach odkładczych odpadów.

Pojemność dwóch pól odkładczych odpadów wynosi ok. 30 000 m³. Wywóz żużla z pól odkładczych odpadów odbywa się samochodami.

Popiół denny z kotłów K5 i K6 odprowadzany jest do zasobników żużla paleniskowego (kontener o poj. 7 m³ dla każdego kotła).

Popiół z kotłów K7 i K8 pneumatycznie poprzez instalację „Depac” jest odprowadzany do dwuczęściowego zbiornika retencyjnego popiołu o pojemnościach odpowiednio 400 m³ i 930 m³, skąd podajnikami ślimakowymi ładowany jest na samochody i wywożony do zagospodarowania zgodnie z przepisami prawa.

Popiół ze spalania biomasy z lejów elektrofiltrów kotła K5 i K6 poprzez instalację „Depac” odprowadzany jest do zbiornika retencyjnego popiołu ze spalania biomasy, skąd jest ładowany na samochody i wywożony. W przypadku braku odbioru popiołu z biomasy ze zbiornika, popiół jest czasowo magazynowany na polach odkładczych odpadów.

Zbiornik retencyjny popiołu lotnego ze spalania biomasy o pojemności użytkowej 370 m³ usytuowany jest w sąsiedztwie istniejącego zbiornika retencyjnego popiołu.

Do celów odpopielania i do potrzeb innych obiektów elektrociepłowni powietrze jest dostarczane ze sprężarkowni, w której są zainstalowane 3 szt. sprężarek o wydajnościach $Q = 28,0 \text{ Nm}^3/\text{min}$ (1 szt.) i $Q = 43,5 \text{ Nm}^3/\text{min}$ (2 szt.).

Wytwarzane odpady popiołu są prawie w całości zagospodarowywane przez podmioty zewnętrzne posiadające stosowne pozwolenia w zakresie gospodarki odpadami. Składowisko w Sowlanach traktowane jest jako rezerwowe miejsce składowania popiołu, głównie w okresie zimowym.

2.2.6 Gospodarka olejem rozpałkowym

Gospodarka olejem rozpałkowym jest dostosowana do rozpalania kotłów olejem opałowym lekkim lub napędowym gat. II. Olej dostarczany jest cysternami kolejowymi lub samochodowymi do 2 zbiorników o pojemności 100 m³ oleju każdy.

Rozładunek oleju odbywa się na stanowisku rozładunkowym z możliwością obsługi cystern samochodowych i wagonowych (doprowadzony jest tor z własnej bocznic kolejowej), z pełnym zabezpieczeniem środowiska gruntowo-wodnego, dzięki wykonanym ławom oraz zbiornikom przechwytyjącym.

2.2.7 Układ elektryczny

Rozdzielnia 110 kV

Rozdzielnia 110 kV jest rozdzielnią o równoległym układzie odłączników szynowych tzw. układ grzebieniowy. Przewody na terenie rozdzielni prowadzone są w trzech poziomach. Najwyższy poziom stanowi połączenie odłączników szynowych z wyłącznikami, poziom drugi stanowią przewody szyn zbiorczych, a poziom trzeci połączenia aparatów wysokiego napięcia. Poszczególne bieguny obrotowych odłączników szynowych są ustawione względem siebie równolegle. W jednej podziałce rozdzielni mieści się jedno pole. W skład rozdzielni wchodzi 16 pól.

Rozdzielnia 110 kV pracuje w układzie pierścienia miejskiego i zasilana jest z:

1. linii napowietrznych: – GPZ 1 na I układ szyn,
– RPZ 9 na II układ szyn,
– Michałowo na II układ szyn.

2. generatorów:
- nr 1 poprzez transf. TB 1 na I układ szyn,
 - nr 2 poprzez transf. TB 2 na II układ szyn,
 - nr 3 poprzez transf. TB 3 na I układ szyn,
 - nr 4 poprzez transf. TB 4 (4BAT10) na I układ szyn.

Odbiory i linie przyłączone do rozdzielni 110 kV podzielono na dwa układy szyn I i II (sekcje II A i II B połączone są odłącznikiem sekcyjnym). Układ I z układem II połączono wyłącznikiem sprzęgła. Z rozdzielni 110 kV zasila się:

- potrzeby ogólne Elektrociepłowni (transformatory TR 1, TR 2, TR 3)
- rozdzielnię 15 kV (transformatory T 1 i T 2 110/15 kV)
- linie: Michałowo, Wasilków.

Układ I		Układ II B	
Nr pola	Odbiór	Nr pola	Odbiór
1	T 1	9	TB 2
2	GPZ 1	10	Michałowo
3	TR 1	11	TR 2
5	TB 1	12	RPZ 9
8	Wasilków	13	T 2
14	TB 3	15	TB 4
		16	TR 3

Układ rozdzielni 6 kV

Na potrzeby własne wykorzystywane są:

1) rozd. 110 kV poprzez transformator 110/ 6 kV:

- TR 1 zasila rozd. RO1A i RO1B (potrzeby ogólne) + rozd. 15 kV sekcja I,
- TR 3 zasila rozd. RO3A i RO3B (potrzeby ogólne) + rozd. 15 kV sekcja II,
- TR 2 zasila rozd. RR przeznaczoną do rez. zasilania rozd. 6 kV.

2) transformatory odczepowe TZ:

- TZ 1 zasila rozd. R1A i R1B dla potrzeb I bloku,
- TZ 2 zasila rozd. R2A i R2B dla potrzeb II bloku,
- TZ 3 zasila rozd. R3A i R3B dla potrzeb III bloku,
- TZ 4 zasila rozd. 4BJA i 4BJB dla potrzeb IV bloku.

3) linie kablowe z rozd. 6 kV:

- rozd. RO3A zasila rozd. RP1A (pompowania wody powrotnej),
- rozd. RO3A zasila rozd. RB1B (przygotowanie i transport biomasy),
- rozd. RO1A zasila rozd. RP1B (pompowania wody powrotnej),
- rozd. RO1B zasila rozd. RP1A (przygotowanie i transport biomasy).

Podstawowe dane techniczne

a) Generatory:

Generator	Nr 1	Nr 2	Nr 3	Nr 4
Typ	GTH-63/05	GTH-63/02	GTH-70	81 H 592782/2
Moz znamionowa pozorna	68,75 MVA	68,75 MVA	87,5 MVA	27650 kVA
Moc znamionowa czynna	55 MW	55 MW	70 MW	23503 kW
Współczynnik mocy	0,8	0,8	0,8	0,85
Napięcie znamionowe	10,5 KV ± 5%	10,5 KV ± 5%	10,5 KV ± 5%	10,5 KV ± 5%
Prąd znamionowy	3780 A	3780 A	4811 A	1520 A
Prąd wirnika	1670 A	1560 A	1981 A	* 252 – 569 A
Częstotliwość	50Hz	50 Hz	50 Hz	50 Hz
Obroty znamionowe	3000 obr/min	3000 obr/min	3000 obr/min	3000 obr/min
Chłodzenie	Wodorowe	Wodorowe	Wodorowe	Powietrzne
Max. ciśnienie wodoru	0,2 MPa	0,2 MPa	0,2 MPa	-
Temperatura wodoru	40 °C	40 °C	40 °C	-

b) Transformatory blokowe:

Transformator blokowy	TB 1	TB 2	TB 3	TB 4 (4BAT10)
Typ	TORc 80000/121	TD 68000/110	TD 68000/110	T0b 28 000 /121
Moc znamionowa	80 MVA	68 MVA	68 MVA	28000 kW
Prąd znam. górnego nap.	382 A	309 A 324 A 341 A	309 A 324 A 341 A	134 A
Prąd znam. dolny	4399 A	3739 A	3739 A	1540 A
Napięcie znam. dolne	10,5 kV	10,5 kV	10,5 kV	10,5 kV
Napięcie znam. górne	121 kV	121 kV	121 kV	121 kV
Chłodzenie	OF-AF Olejowe wymuszone	Olejowe naturalne	Olejowe naturalne	ONAN

c) Transformatory potrzeb własnych:

Dane	Transformator TR 1	Transformator TR 2	Transformator TR 3
Typ	TORb 16000/110	TORb 16000/110	TORb 16000/110
Moc	16/10/10 MVA	16 MVA	16/10/10 MVA
Napięcie	115/16,5/6,6 kV	115/6,3 kV	115/16,5/6,6 kV
Prąd	80,3/350/875 A	73-80,3-89,3/1466 A	80,3/350/875 A
Napięcie zwarcia	GN-DN 19,2 % GN-SN 11,5 % SN-DN 5,84 %	10,67 %	GN-DN 19,2 % GN-SN 11,5 % SN-DN 5,84 %
Chłodzenie	ON - ON	ON - ON	ON - ON

Transformator zaczepowy	TZ 1	TZ 2	TZ 3	TZ 4 (4BFT10)
Typ	TORb 10000/10	TAORa 8000/10	TWORC 10000/10	TZE 1600/10
Moc znamionowa	10 MVA	8 MVA	10 MVA	1,6 MVA
Prąd znam. górn. nap.	495-550-618	396-441-498	495-550-618	88 A
Prąd znam. dolny	917 A	733 A	917 A	2309 A
Napięcie znam. górne	10,5 kV	10,5 kV	10,5 kV	10,5 kV
Napięcie znam. dolne	6,3 kV	6,3 kV	6,3 kV	400 V
Chłodzenie	olej. naturalne	olej. naturalne	olej. naturalne	AN

Wszystkie transformatory wyposażone są w misy olejowe, na wypadek awarii.

d) Rozdzielnie prądu stałego potrzeb własnych:

Układ zasilania stanowią akumulatory i prostowniki w układzie buforowym:

- bateria akumulatorów nr 2 – zasilanie części potrzeb duobloku,
- bateria akumulatorów nr 3 – zasilanie części potrzeb bloku nr 2,
- bateria akumulatorów nr 4 – zasilanie części potrzeb bloku nr 3,
- bateria akumulatorów nr 5 – zasilanie części potrzeb ogólnych,
- bateria akumulatorów dla potrzeb rozdz. 110 kV.

2.2.8 Akumulator ciepła

Układ akumulacji ciepła jest drugim, obok turbiny TZ 4, elementem infrastruktury produkcyjnej elektrociepłowni pozwalającym na częściowe uniezależnienie wytwarzania energii elektrycznej w blokach z turbinami przeciwpięznymi od chwilowego zapotrzebowania na ciepło. Akumulator ciepła pozwala na uzyskanie okresowego zmniejszenia zależności produkcji energii elektrycznej i ciepła przy utrzymaniu na wysokim poziomie sprawności skojarzonego wytwarzania obu mediów.

Układ akumulacji ciepła jest włączony w istniejący układ ciepłowniczy w miejsce chłodni wentylatorowej suchej. Akumulator ciepła to stalowy, izolowany, bezciśnieniowy zbiornik o pojemności 12 000 m³, przeznaczony do magazynowania wody sieciowej o temperaturze do 98 °C. W jego wnętrzu zabudowany jest osprzęt do rozpląwu wody zimnej i gorącej. Wymiary zbiornika:

- średnica osiowa, wewnętrzna płaszczka zbiornika $\varnothing = 21,00$ m,
- wysokość części cylindrycznej (czynnej) $H = 37,00$ m,
- promień kopuły dachu (sfery) $R = 31,50$ m.

Podstawowe parametry pomp układu akumulacji ciepła przedstawiają się następująco:

parametr	jednostka	pompy "gorące" układu akumulacji ciepła (PGA)	pompy "zimne" układu akumulacji ciepła (PGA)	pompa mieszająca układu akumulacji ciepła (PMA)
wydajność nominalna	m ³ /h	1000	1000	250
wysokość podnoszenia dla wydajności nominalnej	m słupa wody	65	25	65
ciśnienie na dopływie	MPa	0,4	0,2	0,4
temperatura max	°C	100	60	130
sposób regulacji wydajności		falownik	falownik	-
ilość agregatów	szt.	2	2	1

Dla zabezpieczenia na wypadek zaistnienia sytuacji awaryjnej wymagającej zrztu obciążenia ciepłowniczego przewidziano płytowy wymiennik ciepła o mocy wymiany ciepła 30 MW (2 szt.).

2.2.9 Układ odzysku ciepła z kotła biomasowego K6 (UOC)

Układ odzysku ciepła (UOC) pozwala na wprowadzenie do systemu ciepłowniczego dodatkowego strumienia ciepła o maksymalnej wielkości 18 MW_t bez konieczności spalania paliw. Układ pozwala na obniżenie zużycia paliwa, a w konsekwencji minimalizacji spalin, eliminacji części zanieczyszczeń zawartych w spalinach oraz obniżenie zużycia wody. Zasadniczymi elementami układu UOC są:

Skraplacz

Skraplacz jest głównym technologicznym elementem UOC. Następuje tu obniżenie temperatury spalin poniżej mokrego punktu rosy, co powoduje kondensację pary zawartej w spalinach. Schładzanie spalin odbywa się przy pomocy wody sieciowej. Komora kondensacji oraz wymiennik ciepła są zabudowane w jednym urządzeniu – w skraplaczu Reco-Flue. Skraplacz składa się z komory wlotowej, wymiennika, komory wylotowej i odkraplacza. Wymiennikiem jest bardzo efektywny wymiennik płaszczoworurowy, który jest optymalnym urządzeniem do odzysku energii ze spalin. Spaliny w wymienniku przepływają w rurach od góry do dołu. Woda sieciowa zaś w kierunku przeciwnym do spalin po stronie zewnętrznej rur. W komorze wlotowej górna dennica wymiennika poddawana jest ciągłemu zraszaniu. Komora wylotowa stanowiąca równocześnie zbiornik kondensatu wyposażona jest w odkraplacz spalin w celu zabezpieczenia kanałów spalin. Powstający w skraplaczu kondensat jest oczyszczany na dwustopniowym filtrze membranowym. Pierwszym stopniem filtracji membranowej jest mikrofiltracja (usuwane są cząstki powyżej 80 μm). Drugim stopniem oczyszczania kondensatu jest ultrafiltracja, podczas której usuwane są cząstki większe od 0,001 μm . Aby doczyścić kondensat do wymaganej jakości stosowana jest technologia odwróconej osmozy (RO). Powstały z odwróconej osmozy koncentrat kierowany jest do quencha, który pełni rolę wyparki.

Quench

Quench będący elementem UOC z kondensacji pary wodnej w spalinach pełni funkcję zabezpieczenia skraplacza przed wpływem przede wszystkim chlorków obecnych w paliwie typu agro. W quenchu zachodzi schłodzenie spalin do mokrego punktu rosy, oraz wytrącenie ze spalin znacznej ilości chlorków i pyłów lotnych oraz innych łatwo rozpuszczalnych substancji znajdujących się w spalinach. Quench jest skonstruowany jako cylinder o średnicy 4500 mm i wysokości całkowitej 15700 mm z tworzyw kompozytowych. W celu schłodzenia spalin i zapewnienia odpowiedniej temperatury w quenchu jest on zraszany wodą na kilku poziomach za pomocą dysz natryskowych pobieraną ze zbiornika znajdującego się w dolnej części quencha. Woda obiegowa ma temperaturę mokrego punktu rosy. Dla stosowanego paliwa wynosi on 60-70°C. Wlot spalin do quencha znajduje się u jego dołu nad poziomem maksymalnym cieczy w zbiorniku i jest pochylony pod niewielkim kątem do poziomu, aby zapewnić spływ natryskiwanej wody w kierunku quencha. Zbierające się w dolnej części quencha ścieki są magazynowane w zbiorniku o poj. ok. 30 m³ i przekazywane do zewnętrznej oczyszczalni ścieków lub wykorzystywane poprzez rozpylanie i odparowanie w kanale spalin przed elektrofiltrem lub wykorzystywane w instalacji odsiarczania spalin metodą pól suchą.

2.2.10 Oczyszczalnia ścieków opadowo – przemysłowych

Oczyszczalnię ścieków stanowi dwukomorowy poziomy osadnik podłużny, zakończony na szczycie lejami osadowymi. Osadnik jest przystosowany do pracy jedną lub dwoma komorami równocześnie poprzez otwarcie lub zamknięcie zasuw przed

poszczególnymi komorami. W czasie normalnej pracy ścieki płyną tylko jedną komorą, a druga pozostaje w rezerwie.

Ścieki dopływają do osadnika grawitacyjnie przewodami DN 600, a następnie kanałami rozprowadzającymi 600x600 mm. Na jeden osadnik przyjęto 5 sztuk wlotów typu Stengel o średnicy rury opadowej $d=200$ mm. Wloty te zaprojektowano w celu równomiernego rozprowadzania wody w przekroju poprzecznym osadnika poprzez ograniczenie do minimum zawirowań i martwych przestrzeni.

Części pływające usuwane są zgrabiaczem tzw. zgrzeblem kozucha. Opuszczanie i unoszenie odbywa się jednocześnie ze zgrzeblem osadu. Części pływające i olej zgarniane są do koryta otwartego, zlokalizowanego w przedniej części osadnika, skąd trafiają do zbiornika czerpального.

Osad zatrzymywany w osadniku jest zgarniany zgrabiaczami typu Zp-6/3,3-40AI oddzielnie z obu komór do lejów osadowych.

Zgrabiacz porusza się po jezdni szynowej na wzdłużnych ścianach komór osadnika. Ruch roboczy zgrabiacza odbywa się w kierunku przeciwnym do przepływu ścieków. W czasie zgarniania zgrzeblo osadu dennego przesuwają się po dnie osadnika zgarniając osad, a zgrzeblo osadu pływającego spycha gromadzące się na powierzchni części pływające. Droga ruchu roboczego ograniczona jest zamontowaną na końcu odbojnicą i krzywką.

Oczyszczone ścieki odprowadzane są z osadnika do koryta zbiorczego, prostokątnego 600x600 mm zlokalizowanego w dolnej części osadnika, a następnie do komory pomiarowej i kolektora zbiorczego.

Podstawowe dane techniczno-eksploatacyjne osadnika końcowego:

- długość komór osadnika – 35 m;
- szerokość komór 6 m;
- głębokość – 3,5 m;
- objętość komory osadnika – 525 m³;
- czas przepływu ścieków przez osadnik – 1,48 h przy prędkości przepływu $v = 0,0066$ m/s;
- przepływ nominalny – $Q_{nom} = 708,5$ m³/h;
- przepływ maksymalny – $Q_{max} = 2\,575,3$ m³/h;
- przewidywana redukcja zanieczyszczeń:
 - ✓ zawiesina ogólna – 80 % w okresach bezdeszczowych, 70 % dla Q_{nom} i 50 % dla Q_{max} ,
 - ✓ BZT₅ – od 25 do 40 %,
 - ✓ ChZT – do 40 %.

3. Parametry produkcyjne instalacji

Osiągalna moc cieplna elektrociepłowni – 383,69 MW_t,

Osiągalna moc elektryczna – 156,6 MW.

4. Zużycie surowców, materiałów, paliw i energii.

4.1. Paliwa

Zakładane zużycie węgla kamiennego wynosi 310 000 Mg/rok.

Zakładane zużycie biomasy wynosi 590 000 Mg/rok.

Zakładane zużycie paliwa rozpałkowego 800 Mg/rok.

4.2. Energia

Całkowite zużycie energii elektrycznej na potrzeby produkcji energii elektrycznej i ciepłej przez ENEA Ciepło Sp. z o.o. Oddział Elektrociepłownia Białystok wynosi ok. 15% energii wytwarzanej.

4.3. Woda

Zapotrzebowanie na wodę do celów technologicznych szacuje się na max. 1000 tys. m³/rok, w tym:

- na cele związane z uzupełnieniem sieci ciepłej i na produkcję pary ciepłej max. 440 tys. m³/rok,
- na cele produkcji energii elektrycznej na turbinie TZ 4 max. 560 tys. m³/rok.

5. Gospodarka wodna.

Woda na cele technologiczne instalacji pobierana jest z własnych ujęć głębinowych oraz z wodociągu miejskiego. Woda z sieci wodociągowej oraz z ujęć własnych doprowadzana jest do dwóch krytych zbiorników żelbetowych o pojemności 2000 m³ i 3000 m³. Do zbiornika większego doprowadzana jest woda z sieci miejskiej, a do mniejszego – z sieci miejskiej i z własnych ujęć podziemnych. Ze zbiornika o pojemności 3000 m³ woda kierowana jest do hydroforni obsługującej sieć wody pitnej i p.poż. Ze zbiornika 2000 m³ woda kierowana jest do przepompowni technologicznej, przy czym w sytuacjach awaryjnych przewidziano możliwość korzystania z obu zbiorników. Ujęcie własne składa się z czterech studni: SW-3, SW-4, SW-5 i SW-6.

Na terenie Enea Ciepło Sp. z o.o. lokalizacja Enea Ciepło Sp. z o.o. Oddział Elektrociepłownia Białystok występują następujące obiegi wodne:

1. wody pitnej i p.poż., przeznaczonej do celów socjalno-gospodarczych, spełniającej wymogi stawiane wodzie przeznaczonej do spożycia,
2. wody chłodzącej, krążącej w obiegu zamkniętym, częściowo zdemineralizowanej, używanej do chłodzenia urządzeń technologicznych, tj. chłodni ruchowej, chłodnic oleju smarowego, sprężarek powietrznych (po schłodzeniu w chłodni kominowej ponownie używanej do celów chłodniczych),
3. wody chłodzącej częściowo zdekarbonizowanej, używanej do chłodzenia chłodni turbozespołu TZ 4,
4. wody uzupełniającej kotły parowe, zdemineralizowanej,
5. wody uzupełniającej straty w sieci ciepłej, zdemineralizowanej,

6. wody do gaszenia żuźla i jego hydrotransportu, krążącej w obiegu zamkniętym, uzupełnianej wodą ze studni drenażowych, ściekami przemysłowo – deszczowymi lub wodą z obiegu wody p.poż.

Parametry studni:

1. Studnia SW-3 (awaryjna):

współrzędne geograficzne dł.: 23°09'58" E, szer.: 53°09'01" N

głębokość 19,5 m

wydajność eksploatacyjna $Q_e = 60 \text{ m}^3/\text{h}$

depresja $s = 4,5 \text{ m}$

2. Studnia SW-4 (źródło podstawowe):

współrzędne geograficzne dł.: 23°10'05" E, szer.: 53°08'52" N

głębokość 120 m

wydajność eksploatacyjna $Q_e = 82 \text{ m}^3/\text{h}$

depresja $s = 12,7 \text{ m}$

3. Studnia SW-5 (źródło podstawowe, pracujące w zespole z SW-6)

współrzędne geograficzne dł.: 23°10'00" E, szer.: 53°08'56" N

głębokość 129 m

wydajność eksploatacyjna $Q_e = 75 \text{ m}^3/\text{h}$

depresja $se = 15,1 \text{ m}$ i $swe = 14,3 \text{ m}$

4. Studnia SW-6 (źródło podstawowe, pracujące w zespole z SW-5)

współrzędne geograficzne dł.: 23°09'50" E, szer.: 53°08' 44" N

głębokość 118 m

wydajność eksploatacyjna $Q_e = 75 \text{ m}^3/\text{h}$

depresja $se = 18,8 \text{ m}$ i $swe = 18,1 \text{ m}$

Z trzech studni SW-4, SW-5 i SW-6 maksymalnie jednocześnie mogą pracować dwie studnie, a trzecia jest w rezerwie. O ilości pracujących studni decyduje wielkość aktualnego poboru wody technologicznej.

Zdecydowana większość wody pobieranej przy pomocy pomp z własnych ujęć tłoczona jest do stacji uzdatniania wody SUW-2, w której następuje jej właściwe uzdatnianie do potrzeby bloków energetycznych, do uzupełniania strat w obiegach wodno-parowych, uzupełniania strat w sieci ciepłej oraz strat w obiegu wody chłodniczej. Proces uzdatniania polega na dekarbonizacji wody wapnem z jednoczesną koagulacją i flokulacją, filtrowaniu, dekarbonizacji, desorpcji CO_2 i deanionizacji. Pozostała część wody z ujęć własnych kierowana jest do stacji uzdatniania SUW-1, w której znajduje się instalacja zagospodarowania odsolin z układu chłodni wentylatorowej.

Do pomiaru ilości wody pobieranej z własnych ujęć służą zainstalowane wodomierze śrubowe o $\varnothing 80$ i $\varnothing 100$.

Dozwolony pobór wód podziemnych z ujęć własnych nie będzie przekraczać:

$$Q_{h\max} = 150 \text{ m}^3/\text{h} \text{ i } Q_{d\max} = 3300 \text{ m}^3/\text{d}.$$

II. Sposoby osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości.

Wysoki stopień ochrony środowiska jako całości osiągnięty jest w szczególności poprzez:

1. Prowadzenie regularnych badań jakości paliw w zakresie:
 - dla biomasy: LHV, wilgotność, popiół, C, Cl, F, N, S, K, Na, metale i metaloidy (As, Cd, Cr, Cu, Hg, Pb, Zn),
 - dla węgla kamiennego: LHV, wilgotność, substancje lotne, popiół, współczynnik „fixed carbon”, C, H, N, O, S, Br, Cl, F, metale i metaloidy (As, Cd, Co, Cr, Cu, Hg, Mn, Ni, Pb, Sb, Tl, V, Zn).
2. Spalanie paliw o niskiej zawartości siarki, obniżenie temperatury spalania i obniżenie ilości tlenu w strefie spalania.
3. Zastosowanie instalacji niekatalitycznej redukcji NO_x (SNCR) dla kotłów K5 i K6.
4. Zastosowanie palników niskoemisyjnych.
5. Zastosowanie urządzeń do odpylania spalin.
6. Stosowanie zamkniętych obiegów wody.
7. Zastosowanie ekranów akustycznych w celu zmniejszenia emisji hałasu z chłodni wentylatorowej mokrej.
8. Okresowe przeglądy zbiorników gospodarki wodno-ściekowej (studni, zbiorników, osadników, odstojników, piaskowników, przepompowni, neutralizatorów itp.).
9. Okresowe przeglądy stanu technicznego sieci kanalizacji sanitarnej, przemysłowej i deszczowej, kontrola i czyszczenie studzienek kanalizacyjnych i komór.
10. Kontrolę szczelności kwater pól odkładczych odpadów paleniskowych i rurociągów popiołu.
11. Regularne kontrolowanie stanu technicznego izolacji zbiorników olejowych, zbiorników na chemikalia oraz rurociągów przesyłowych.
12. Sprawdzanie stanu technicznego mis pod zbiornikami i transformatorami.
13. Utrzymywanie czystości terenu zakładu, stosowanie zabezpieczeń przed pyleniem szczególnie w rejonie miejsc magazynowych oraz ciągów transportowych.
14. Magazynowanie odpadów niebezpiecznych w odpowiednich pojemnikach, w miejscach utwardzonych, zabezpieczonych przed wpływem czynników atmosferycznych.
15. Zastosowanie układu akumulacji ciepła, dzięki któremu możliwe jest podniesienie sprawności konwersji energii chemicznej paliwa na ciepło i energię elektryczną, co skutkuje obniżeniem zużycia paliwa i zmniejszeniem uciążliwości elektrociepłowni dla środowiska.
16. Zastosowanie instalacji katalitycznej redukcji NO_x (SCR) dla kotłów K7 i K8.
17. Zastosowanie instalacji półsuchego odsiarczania spalin dla kotłów K7 i K8.
18. Zastosowanie układu odzysku ciepła ze spalin kotła biomasowego K6.
19. Zastosowanie tłumików i osłon akustycznych.
20. Przestrzeganie systemu zarządzania środowiskowego w celu poprawy ogólnej efektywności środowiskowej instalacji.

III. Sposób prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, albo sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi tymi substancjami oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych, w tym pobierania próbek:

Monitoring gleby, ziemi i wód gruntowych w miejscach wykorzystania, produkowania, uwalniania lub magazynowania substancji powodujących ryzyko jest prowadzony dla 2 ognisk zanieczyszczeń, w których istnieje ryzyko wystąpienia rzeczywistego zanieczyszczenia środowiska gruntowo – wodnego tymi substancjami, tj.: gospodarka olejowa – układ oleju rozpałkowego (zbiorniki oleju opałowego lekkiego) oraz układ elektryczny (transformator TR 2) w następujący sposób:

1. Sposób prowadzenia monitoringu gleby i ziemi

L.p.	Miejsca wykorzystania/ magazynowania/ uwalniania istotnych substancji – ognisko zanieczyszczeń	Liczba otworów do badań gleb i ziemi	Głębokość otworu [m]	Ilość próbek pojedynczych [szt.]	Częstotliwość i zakres analiz
1	Gospodarka olejowa – układ oleju rozpałkowego (zbiorniki oleju opałowego lekkiego)	8	10	8 (z gł. 0÷2 m p.p.t.)	1 raz na 10 lat w zakresie: benzyna suma (C6-C12), olej mineralny (C12-C35), węglowodory aromatyczne: benzen, etylobenzen, toluen, ksylen, styren, węglowodory aromatyczne suma, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne: naftalen, fenantren, antracen, fluoranten, chryzen, benzo(a)antracen, benzo(a)piren, benzo(a)fluoranten (benzo(b)fluoranten i benzo(k)fluoranten), benzo(g,h,i)perylene, suma wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych
				8 (z gł. 8÷9 m p.p.t.)	1 raz w roku w zakresie: benzyna suma (C6-C12), olej mineralny (C12-C35), węglowodory aromatyczne: węglowodory aromatyczne suma, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne: suma wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych
				8 (z gł. 9÷10 m p.p.t.)	
2	Układ elektryczny (transformator TR 2)	4	2	4 (z gł. 0÷2 m p.p.t.)	1 raz na 10 lat w zakresie: benzyna suma (C6-C12), olej mineralny (C12-C35), węglowodory aromatyczne: benzen, etylobenzen, toluen, ksylen, styren, węglowodory aromatyczne suma, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne: naftalen, fenantren, antracen, fluoranten, chryzen, benzo(a)antracen, benzo(a)piren, benzo(a)fluoranten (benzo(b)fluoranten i benzo(k)fluoranten), benzo(g,h,i)perylene, suma wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych, węglowodory chlorowane: PCB

2. Sposób prowadzenia monitoringu wód gruntowych

L.p.	Miejsca / wykorzystania / magazynowania / uwalniania istotnych substancji – ognisko zanieczyszczeń	Otworki monitoringowe (piezometry)	Ilość otworów do badań gleb i ziemi, z których dodatkowo pobrane będą próbki wód gruntowych	Częstotliwość i zakres analiz
1	Gospodarka olejowa – układ oleju rozpałkowego (zbiorniki oleju opałowego lekkiego)	P-2, P-3 – napływ wód gruntowych P-1, P-4, P-5, P-8 – przepływ wód gruntowych P-6, P-7 – odpływ wód gruntowych	-	1 raz w roku w zakresie: benzyna suma (C6-C12), olej mineralny (C12-C35), węglowodory aromatyczne: benzen, etylobenzen, toluen, ksylen, styren, węglowodory aromatyczne suma, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne: naftalen, fenantren, antracen, fluoranten, chryzen, benzo(a)antracen, benzo(a)piren, benzo(a)fluoranten (benzo(b)fluoranten i benzo(k)fluoranten), benzo(g,h,i)perylene, suma wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych 3 razy w roku w zakresie: benzyna suma (C6-C12), olej mineralny (C12-C35), węglowodory aromatyczne: węglowodory aromatyczne suma, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne: suma wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych
2	Układ elektryczny (transformator TR 2)	-	3	1 raz na 5 lat w zakresie: benzyna suma (C6-C12), olej mineralny (C12-C35), węglowodory aromatyczne: benzen, etylobenzen, toluen, ksylen, styren, węglowodory aromatyczne suma, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne: naftalen, fenantren, antracen, fluoranten, chrysen, benzo(a)antracen, benzo(a)piren, benzo(a)fluoranten (benzo(b)fluoranten i benzo(k)fluoranten), benzo(g,h,i)perylene, suma wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych, węglowodory chlorowane: PCB

IV. Wymagania zapewniające ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych oraz sposób ich systematycznego nadzorowania:

- a) magazynowanie odpadów niebezpiecznych w specjalnie do tego celu przystosowanych pojemnikach, odpornych na działanie substancji w nich zawartych, w miejscach niestwarzających zagrożenia dla środowiska – w wydzielonych, zamkniętych, zadaszonych i oznakowanych pomieszczeniach o utwardzonej i szczelnej nawierzchni, a odpadów innych niż niebezpieczne w miejscach właściwie oznakowanych, niestwarzających zagrożenia dla środowiska oraz o utwardzonej i szczelnej nawierzchni,
- b) zastosowanie olejoodpornego podłoża miejsc magazynowania i przeładunku oleju opałowego,

- c) okresowe przeglądy stanu technicznego sieci kanalizacji sanitarnej, przemysłowej i deszczowej, kontrola i czyszczenie studzienek kanalizacyjnych (w miarę potrzeb),
- d) kontrola stanu technicznego zbiorników olejowych, zbiorników na chemikalia (na stacji uzdatniania wody) oraz rurociągów przesyłowych,
- e) zabezpieczenie powłoką chemoodporną tacy rozładowniczej kwasu i zasady (stacja uzdatniania wody),
- f) sprawdzanie stanu technicznego mis wychwytyjących pod zbiornikami (chemikaliów na stacji uzdatniania wody) i transformatorami,
- g) zabezpieczenie ścian zbiornika neutralizacji ścieków (na stacji uzdatniania wody) poprzez nałożenie na nie płyt z polietylenu,
- h) wyposażenie zbiorników HCl (dwupłaszczowych) w automatyczną stację kontroli szczelności i sygnalizacji wycieku,
- i) kontrola stanu technicznego komór osadnika ścieków przemysłowo-deszczowych,
- j) systematyczne przeprowadzanie kontroli miejsc magazynowania odpadów, celem sprawdzenia czy nie doszło do wycieku. W przypadku stwierdzenia wycieku natychmiastowe jego likwidowanie.

V. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii w trakcie normalnej eksploatacji instalacji.

1. Wprowadzanie pyłów i gazów do powietrza.

1.1 Źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza

a) źródła podstawowe:

Typ kotła		OFB-105	OFB-105	OP-230	OP-230	
Nr w ECB		K5	K6	K7	K8	
Wydajność źródła	t pary/h	105	105	230	230	
	MW	75	75	165	165	
Moc cieplna źródła		MW _t	86,7	86,7	185,4	185,4
Maksymalne zużycie opału	biomasa	Mg/h	29	29	-	-
	węgiel		-	-	27,1927	27,1927
Ilość spalin	rzeczywista	m ³ /h	263 864	263 864	413 325	413 325
	6% O ₂ suchych spalin	Nm ³ /h	155 942	155 942	241 521	241 521

b) źródła emisji z procesów pomocniczych:

- agregat prądotwórczy – wyposażony w generator typ QAS228 oraz silnik typu Detroit Diesel o wydajności znamionowej 174 kW,
- zespół urządzeń do magazynowania popiołu – zbiornik retencyjny popiołu ze spalania węgla (ZP-1) oraz zbiornik retencyjny popiołu ze spalania biomasy (ZP-2). Zbiornik ZP-1 wykonany jest w konstrukcji stalowej i żelbetowej o wysokości całkowitej równej 34,70 m. Zasobniki górny i dolny wykonano na poziomach 14,0 m i 31,0 m. Zasobnik górny popiołu o objętości 365 m³ jest walcem o średnicy 10,40 m i wysokości 2,50 m

przykrytym stożkową powłoką dachową od dołu zakończonym lejem stożkowym. Zasobnik dolny popiołu o objętości 910 m³ jest walcem o średnicy 10,00 m i wysokości 10,00 m przykrytym stropem stalowym. Lej zbiornika skonstruowano w kształcie stożka.

Zbiornik ZP-2, usytuowany obok zbiornika ZP-1, składa się z: zbiornika retencyjnego o średnicy 8 m i objętości całkowitej 470 m³, zaś użytecznej $V_u = 370 \text{ m}^3$, pomieszczenia zlokalizowanego poniżej zbiornika na poz. +6,0 m o wys. 3,2 m, obudowy urządzeń odpylających zlokalizowanych nad zbiornikiem na poz. +24,0 m. Zbiornik został zaprojektowany jako powłoka stalowa walcowa o średnicy 8 m i wysokości 7,5 m (od poz. +16,5 m do +24,0 m), część dolna stożkowa z wysypem na rzędnej +11,0 m. Na zbiorniku zlokalizowano budynek urządzeń odpylających. Całkowita wysokość konstrukcyjna budynku łącznie z pomieszczeniem urządzeń odpylających wynosi około $H = 30,0 \text{ m}$. Zbiornik pracuje w pełnej automatyce. Nowy zbiornik retencyjny jest rozładowywany „na sucho” poprzez rękaw załadowniczy do cemento-samochodów albo w stanie nawilżonym przy pomocy przenośnika ślimakowego,

- zbiornik magazynowy wapna - zbiornik o pojemności 50 m³,
- zbiornik sorbentu - zbiornik o pojemności 780 m³,
- zbiornik produktu poreakcyjnego - zbiornik o pojemności 750 m³,
- zespół urządzeń instalacji biomasy.

1.2 Miejsca wprowadzania zanieczyszczeń do powietrza

a) z procesów podstawowych:

Emitor	Wysokość [m]	Średnica [m]	Kocioł	Czas pracy [h/rok]	Urządzenia ochrony atmosfery
żelbetowy E2	120	4,10	OP-230 Nr 7 (praca IOS)	8000*	Elektrofiltr Instalacja redukcji NO _x (SCR)
			OP-230 Nr 8 (praca IOS)	8000**	Instalacja odsiarczania spalin (IOS) Palniki niskoemisyjne
trójprzewodowy E3	120	2,2	OP-230 Nr 7 (awaria IOS)	3500*	Elektrofiltr Instalacja redukcji NO _x (SCR) Palniki niskoemisyjne
			OP-230 Nr 8 (awaria IOS)	3500**	
		2,6	OFB-105 Nr 5	8000	Elektrofiltr Instalacja redukcji NO _x (SNCR)
		2,092	OFB-105 Nr 6	8000	Elektrofiltr Instalacja redukcji NO _x (SNCR)

* Łączny czas pracy kotła K7 w ciągu roku wynosi max. 8000 h.

** Łączny czas pracy kotła K8 w ciągu roku wynosi max. 8000 h.

b) z procesów pomocniczych:

Emitor	Wysokość [m]	Średnica [m]	Źródło	Urządzenia ochronne
AP-1	2	0,13	Agregat prądotwórczy	-
BS	6,5	0,5	Budynek separacji biomasy	cyklofiltr
ICO	1,4	0,10	Instalacja centralnego odkurzania na instalacji biomasy agro	filtrocyklon

OMR	5,0	0,50	Odciąg miejscowy od rębaka	cyklofiltr
OMBP	2,1	0,118	Odpylacz miejscowy budynek-przenośnika	filtr tkaninowy
OMP	1,7	0,25	Odpylacz miejscowy przenośnika biomasy agro	filtr tkaninowy
OZBPP	3,0	0,25	Odpylanie za budynkiem poboru próbek	filtr tkaninowy
RZ-1	14,0	0,5	Rozładunek zrębków	cyklofiltr
RZ-2	14,0	0,5	Rozładunek zrębków	cyklofiltr
RZ-3	14,0	0,5	Rozładunek zrębków	cyklofiltr
SPBL	8,8	0,315	Stacja przesiewu biomasy leśnej	filtr tkaninowy
SRA-1	8,0	0,5	Stacja rozładunku biomasy AGRO	filtr tkaninowy
SRA-2	8,0	0,5	Stacja rozładunku biomasy AGRO	filtr tkaninowy
SRZL-1	8,0	0,4	Stacja rozładunku zrębki leśne	filtr tkaninowy
SRZL-2	8,0	0,4	Stacja rozładunku zrębki leśne	filtr tkaninowy
SRZL-3	8,0	0,4	Stacja rozładunku zrębki leśne	filtr tkaninowy
UOSP	2,8	0,315	Układ odpylania dla stacji przesiewu biomasy	filtr tkaninowy
UOSPK	23,0	0,25	Układ odpylania silosu i podajnika kubełkowego (biomasy)	filtr tkaninowy
UPB-1	9,0	0,25	Układ przenoszenia biomasy do kotłów	filtr tkaninowy
UPB-2	32,0	0,25	Układ przenoszenia biomasy do kotłów	filtr tkaninowy
UPB-3	27,0	0,25	Układ przenoszenia biomasy do kotłów	filtr tkaninowy
UPB-4	27,0	0,25	Układ przenoszenia biomasy do kotłów	filtr tkaninowy
UPB-5	7,0	0,25	Układ przenoszenia biomasy do kotłów	filtr tkaninowy
UPB-6	5,0	0,25	Układ przenoszenia biomasy do kotłów	filtr tkaninowy
ZP-1	38,3	0,323	Zbiornik retencyjny popiołu ze spalania biomasy	filtr tkaninowy
ZP-2	24	0,3	Zbiornik retencyjny popiołu ze spalania biomasy	filtr tkaninowy
Z-B13/14	34,0	0,20	Zbiorniki magazynowe biomasy B13 i B14	filtr tkaninowy
ZW-1	14,4	0,65	Zbiornik wapna	filtr tkaninowy
ZW-2	33,0	0,50	Zbiornik sorbentu	filtr tkaninowy
ZOP	31,7	0,50	Zbiornik produktu poreakcyjny	filtr tkaninowy

1.3 Rodzaje i ilości substancji dopuszczonych do wprowadzania do powietrza

a) z emitora E2 (praca kotła K7, praca kotła K8 lub jednoczesna praca kotłów K7 i K8)

Zanieczyszczenie	Dopuszczalny poziom emisji BAT-AEL w mg/m ³ suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych (temperatura 273 K, ciśnienie 101,3 kPa) przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	Wartości średnioroczne	Wartości średniodobowe
NO _x	150	200
SO ₂	130	205
Pył	12	20
NH ₃	10	–
HCl	5*	–
HF	3	–
Hg	4	–

* Górna granica zakresu BAT-AEL 20 mg/Nm³ m.in. w przypadku gdy średnia zawartość chloru w węglu będzie wynosić minimum 1 000 mg/kg (suchej masy).

W przypadku awarii IOS spaliny pochodzące z kotłów K7 i K8 odprowadzane są emitorem E3 (oddzielnym przewodem rozruchowym).

b) z emitora E3 (praca kotła K5, praca kotła K6 lub jednoczesna praca kotłów K5 i K6)

Zanieczyszczenie	Dopuszczalny poziom emisji BAT-AEL w mg/m ³ suchych gazów odlotowych w warunkach normalnych (temperatura 273 K, ciśnienie 101,3 kPa) przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych	
	Wartości średnioroczne	Wartości średniodobowe
NO _x	160	200
SO ₂	50*	85**
Pył	10	16
NH ₃	15	–
HCl	5	12
HF	<1	–
Hg	5	–

* W przypadku gdy średnia zawartość siarki w biomase wynosi wagowo minimum 0,1% (suchej masy) dopuszczalny poziom BAT-AEL wynosi 100 mg/Nm³.

** W przypadku gdy średnia zawartość siarki w biomase wynosi wagowo minimum 0,1% (suchej masy) dopuszczalny poziom BAT-AEL wynosi 215 mg/Nm³.

c) z emitora E3 w przypadku awarii IOS (praca kotłów K5, K6 oraz K7 i K8)

W przypadku gdy awaria IOS będzie trwała dłużej niż 120 godzin dopuszczalny poziom emisji BAT-AEL z emitora E3 będzie stanowiła obliczona średnia poziomów dopuszczalnych, odpowiadających poszczególnym paliwom i nominalnej mocy cieplnej źródła, ważona względem mocy cieplnej ze spalania tych paliw.

d) z emitorów źródeł pomocniczych:

Emitor	Nazwa zanieczyszczenia	Emisja[kg/h]
AP-1	Dwutlenek siarki	0,00127
	Tlenki azotu	0,0335
	Pył ogółem	0,00671
BS	Pył ogółem	0,15
ICO	Pył ogółem	0,00066
OMR	Pył ogółem	0,12
OMBP	Pył ogółem	0,016
OMP	Pył ogółem	0,025
OZBPP	Pył ogółem	0,025
RZ-1	Pył ogółem	0,2
RZ-2	Pył ogółem	0,2
RZ-3	Pył ogółem	0,2
SPBL	Pył ogółem	0,045
SRA-1	Pył ogółem	0,1

Emitor	Nazwa zanieczyszczenia	Emisja[kg/h]
SRA-2	Pył ogółem	0,1
SRZL-1	Pył ogółem	0,1
SRZL-2	Pył ogółem	0,1
SRZL-3	Pył ogółem	0,1
UOSP	Pył ogółem	0,04
UOSPK	Pył ogółem	0,025
IIPB-I	Pył ogółem	0,025
UPB-2	Pył ogółem	0,025
UPB-3	Pył ogółem	0,025
IIPB-4	Pył ogółem	0,025
UPB-5	Pył ogółem	0,025
HPB-6	Pył ogółem	0,025
ZP-1	Pył ogółem	0,129
ZP-2	Pył ogółem	0,054
Z-B13/14	Pył ogółem	0,005
ZW-1	Pył ogółem	0,104
ZW-2	Pył ogółem	0,025
ZOP	Pył ogółem	0,00009

e) z jednostki organizacyjnej ze źródeł: K5, K6, K7, K8 (ładunki zanieczyszczeń)

Substancja zanieczyszczająca	Dopuszczalna ilość substancji zanieczyszczających* [Mg/rok]	
	od 17.08.2021 r. do 31.12.2021 r.	Od 01.01.2022 r.
Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	200,73	534,80
Dwutlenek siarki	536,36	1429,00
Pył	17,45	46,50
Amoniak	16,32	43,48
Chlorowodór	6,55	17,46
Fluorowodór	3,17	8,45
Rtęć	0,006	0,015

*Dopuszczalna ilość substancji zanieczyszczających w zakresie dwutlenku siarki, NO₂ i pyłu uwzględnia rozruch IOS (maksymalny dopuszczalny czas trwania rozruchu IOS na poziomie 900 h w roku).

f) z jednostki organizacyjnej z emitorów źródeł pomocniczych (ładunki zanieczyszczeń)

Substancja zanieczyszczająca	Dopuszczalna ilość substancji zanieczyszczających [Mg/rok]
Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	0,0004
Dwutlenek siarki	0,0002
Pył	6,4250

1.4. Usytuowanie stanowisk do pomiaru wielkości emisji w zakresie gazów i pyłów do powietrza.

Króćce pomiarowe spełniające wymagania prawne, umożliwiające dokonanie pomiarów wielkości emisji zanieczyszczeń do powietrza, usytuowane są na każdym ciągu spalin emitora E3 oraz na kanale spalin prowadzącym do emitora E2.

2. Emisja hałasu.

2.1 Główne źródła hałasu:

Lp.	Urządzenie (instalacja)	Rodzaj źródła hałasu	Poziom mocy akustycznej L_{WA} /poziom dźwięku wewnątrz budynku L_A [dB]	Czas pracy	
				Pora dnia	Pora nocy
1.	Budynek główny EC (kotłownia)	Budynek	$L_A = 77,0$	16	8
2.	Wentylatory spalin/recyrkulacji bloków nr 5 i 6	Punktowe	$L_{WA} = 100,0$	16	8
3.	Wentylatory spalin/recyrkulacji bloków nr 7 i 8	Punktowe	$L_{WA} = 105,0$	16	8
4.	Czerpnie powietrza kotłów K5 i K6,	Punktowe	$L_{WA} = 89,0$	16	8
5.	Czerpnie powietrza kotłów K7 i K8	Punktowe	$L_{WA} = 89,0$	16	8
6.	Wydmuch powietrza ze zbiornika wody zasilającej	Punktowe	$L_{WA} = 105,0$	16	8
7.	Wyrzut pary QC i QS na dachu kotłowni	Punktowe	$L_{WA} = 89,0$	16	8
8.	Wentylatory szybów windowych nr 1,2 i 3 na dachu kotłowni	Budynek	$L_A = 90,0$	16	8
9.	Rejon elektrofiltrów kotłów K7 i K8	Budynek	$L_A = 76,0 \div 80,0$	16	8
10.	Wylot emitora E2	Punktowe	$L_{WA} = 95,0$	16	8
11.	Wylot emitora E3	Punktowe	$L_{WA} = 97,0$	16	8
12.	Silnik wentylatora UOC	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	16	8
13.	Rejon wentylatora UOC (wentylator/quench/skraplacz)	Punktowe	$L_A = 80,0$	16	8
14.	Budynek główny EC (maszynownia – elewacja północna)	Budynek	$L_{WA} = 101,0$	16	8
15.	Wentylatory dachowe na budynku maszynowni	Punktowe	$L_{WA} = 90,0 \div 93,0$	16	8
16.	Transformatory blokowe (4 sztuki)	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	16	8

17.	Transformatory na stacji elektroenergetycznej	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	16	8
18.	Sprężarkownia – elewacja wschodnia	Punktowe	$L_{WA} = 85,0$	16	8
19.	Sprężarkownia – czerpnie na dachu budynku	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	16	8
20.	Pompownia wody technologicznej (elewacja wschodnia)	Powierzchniowe	$L_{WA} = 80,0$	16	8
21.	Pompownia wody technologicznej (elewacja zachodnia)	Powierzchniowe	$L_{WA} = 102,0$	16	8
22.	Mieszadło akceleratora	Punktowe	$L_{WA} = 80,0$	16	8
23.	Filtr workowy akceleratora	Punktowe	$L_{WA} = 75,0$	16	8
24.	Silnik wentylatora na zbiorniku popiołu nr 1	Punktowe	$L_{WA} = 88$	16	8
25.	Silnik wentylatora na zbiorniku popiołu nr 2	Punktowe	$L_{WA} = 95$	16	8
26.	Wydmuch powietrza na rurociągach popiołu	Punktowe	$L_{WA} = 80,0$	16	8
27.	Chłodnia wody ruchowej – silniki wentylatorów	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	16	8
28.	Chłodnia wody ruchowej – dyfuzory	Punktowe	$L_{WA} = 85,0$	16	8
29.	Chłodnia wody ruchowej – okno wlotowe	Powierzchniowe	$L_{WA} = 100,0$	16	8
30.	Chłodnia wentylatorowa mokra – silnik wentylatorów	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	16	8
31.	Chłodnia wentylatorowa mokra – dyfuzory	Punktowe	$L_{WA} = 94,0$	16	8
32.	Chłodnia wentylatorowa mokra – okno wlotowe	Powierzchniowe	$L_{WA} = 106,0$	16	8
33.	Wywrotnica wagonów (brama wjazdowa i wyjazdowa)	Punktowe	$L_{WA} = 83,0$	16	8
34.	Praca spychacza na placu węglowym	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	6	0
35.	Praca zwałowarki na placu węglowym	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	6	0
36.	Taśmociąg placowy węgla	Liniowe	$L_{WA} = 70,0$	16	0
37.	Silniki przy próbopobierni biomasy agro	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	16	0
38.	Silniki na silosie wierzby	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	16	0
39.	Silnik na zbiornikach biomasy agro	Punktowe	$L_{WA} = 80,0$	16	0
40.	Odpylnia na zbiornikach biomasy agro	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	16	0
41.	Odpylnia na rozładunku agro 2x	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	16	0
43.	Silnik wentylatora wraz z przesypem na taśmociągu z magazynu biomasy leśnej	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	16	0
44.	Przesyp z podajnika biomasy z magazynu na taśmociąg do kotła	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	16	0
45.	Odpylanie na budynku biomasy leśnej 3x	Punktowe	$L_{WA} = 95,0$	16	0
46.	Silnik na podajniku kubełkowym biomasy leśnej	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	16	0
47.	Przesyp na podajniku kubełkowym biomasy leśnej	Punktowe	$L_{WA} = 104,5$	16	0
48.	Przykotłowa instalacja podawania biomasy	Punktowe	$L_{WA} = 90,0$	16	0
48.	Taśmociąg biomasy do kotłowni	Liniowe	$L_{WA} = 80,0$	16	0
49.	Przenośnik kubełkowy na silosie agro	Liniowe	$L_{WA} = 80,0$	16	0
50.	Podajnik kubełkowy na silosach nr 1 i 2	Liniowe	$L_{WA} = 75,0$	16	0
51.	Podajnik biomasy leśnej	Liniowe	$L_{WA} = 90,0$	16	0
52.	Instalacja podawania biomasy nad maszynownią	Powierzchniowe	$L_{WA} = 85,0$	16	0
53.	Przejazdy samochodów z biomasą	Liniowe	$L_{WA} = 91,0$	16	0
54.	Przejazdy pociągów z węglem	Liniowe	$L_{WA} = 72,0$	16	0
55.	Budynek główny IOS	Budynek	$L_A = 85,0$	16	8
56.	Pomieszczenie pod zbiornikiem PPR-u	Budynek	$L_A = 85,0$	16	8

57.	Pomieszczenie pod zbiornikiem sorbentu	Budynek	$L_A = 85,0$	16	8
58.	Kanały spalin oczyszczonych i nie oczyszczonych do IOS	Budynek	$L_A = 70,0$	16	8
59.	Wentylator wspomagający IOS	Punktowe	$L_{WA} = 95,0$	16	8
60.	Układ odpowietrzający zbiornika PPR-u	Punktowe	$L_{WA} = 80,0$	16	8
61.	Układ odpowietrzający zbiornika sorbentu	Punktowe	$L_{WA} = 80,0$	16	8

2.2 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku

Równoważny poziom hałasu przenikającego do środowiska, powodowany funkcjonowaniem urządzeń ENEA Ciepło Sp. z o.o. lokalizacja ENEA Ciepło Sp. z o.o. Oddział Elektrociepłownia Białystok z siedzibą w Białymstoku na terenach najbliższej zabudowy mieszkaniowej, nie może przekroczyć poniższych wskaźników hałasu:

- $L_{Aeq D}$ 55 dB (w porze dziennej godz. 6⁰⁰ – 22⁰⁰),
- $L_{Aeq N}$ 45 dB (w porze nocnej godz. 22⁰⁰ – 6⁰⁰).

3. Gospodarka odpadami.

3.1. Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do wytwarzania w ciągu roku

a) Odpady niebezpieczne

Lp.	Nazwa odpadu	Kod odpadu	Ilość odpadu [Mg/rok]
1.	Odpady zawierające rtęć	06 04 04*	0,02
2.	Odpady farb i lakierów zawierających rozpuszczalniki organiczne lub inne substancje niebezpieczne	08 01 11*	0,20
3.	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne	10 01 20*	5,00
4.	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych	13 02 05*	30,00
5.	Odpady stałe z piaskowników i z odwadniania olejów w separatorach	13 05 01*	2,00
6.	Szlamy z odwadniania olejów w separatorach	13 05 02*	15,00
7.	Oleje z odwadniania olejów w separatorach	13 05 06*	20,00
8.	Benzyna	13 07 02*	0,40
9.	Inne rozpuszczalniki i mieszaniny rozpuszczalników	14 06 03*	0,20
10.	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone	15 01 10*	0,50
11.	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nie ujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	15 02 02*	2,00
12.	Zużyte urządzenia zawierające freony, HCFC, HFC	16 02 11*	5,0
13.	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	16 02 13*	94,00
14.	Niebezpieczne elementy lub części składowe usunięte z zużytych urządzeń	16 02 15*	3,00
15.	Zużyte nieorganiczne chemikalia zawierające substancje niebezpieczne (np. przeterminowane odczynniki chemiczne)	16 05 07*	0,20
16.	Zużyte organiczne chemikalia zawierające substancje niebezpieczne (np. przeterminowane odczynniki chemiczne)	16 05 08*	0,08
17.	Baterie i akumulatory ołowiowe	16 06 01*	0,60
18.	Baterie i akumulatory niklowo – kadmowe	16 06 02*	0,30
19.	Tłuszcze i mieszaniny olejów z separacji olej/woda, inne niż wymienione w 19 08 09	19 08 10*	2,0

b) Odpady inne niż niebezpieczne

Lp.	Nazwa odpadu	Kod odpadu	Ilość odpadu [Mg/rok]
1.	Odpady farb i lakierów inne niż wymienione w 08 01 11	08 01 12	0,20
2.	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)	10 01 01	13 500
3.	Popioły lotne z węgla	10 01 02	62 500,0
4.	Popioły lotne z torfu i drewna nie poddanego obróbce chemicznej	10 01 03	13 000,0
5.	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 10 01 20	10 01 21	20,00
6.	Piaski ze złóż fluidalnych (z wyłączeniem 10 01 82)	10 01 24	7 000,00
7.	Odpady z przechowania i przygotowania paliw dla opalanych węglem elektrowni	10 01 25	30,00
8.	Mieszanki popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych (metody suche i półsuche odsiarczania spalin oraz spalanie w złożu fluidalnym)	10 01 82	27 500
9.	Opakowania z tworzyw sztucznych	15 01 02	6,00
10.	Opakowania wielomateriałowe	15 01 05	0,20
11.	Zmieszane odpady opakowaniowe	15 01 06	2,00
12.	Opakowania ze szkła	15 01 07	0,50
13.	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	15 02 03	0,15
14.	Zużyte opony	16 01 03	0,10
15.	Zużyte urządzenia inne niż w 16 02 09 do 16 02 13	16 02 14	6,00
16.	Elementy usunięte z zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15	16 02 16	5,00
17.	Zużyte chemikalia inne niż wymienione w 16 05 06, 16 05 07 lub 16 08 08	16 05 09	0,50
18.	Baterie alkaliczne (z wyłączeniem 16 06 03)	16 06 04	0,02
19.	Inne baterie i akumulatory	16 06 05	0,20
20.	Odpady betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów	17 01 01	80,00
21.	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06	17 01 07	10,00
22.	Szkło	17 02 02	0,50
23.	Tworzywa sztuczne	17 02 03	2,00
24.	Miedź, brąz, mosiądz	17 04 01	5,00
25.	Aluminium	17 04 02	5,00
26.	Ołów	17 04 03	5,00
27.	Cynk	17 04 04	5,00
28.	Żelazo i stal	17 04 05	1800,00
29.	Cyna	17 04 06	5,00
30.	Mieszanki metali	17 04 07	300,00
31.	Kable inne niż wymienione w 17 04 10	17 04 11	15,00
32.	Szlamy z fizykochemicznej przeróbki odpadów inne niż wymienione w 19 02 05	19 02 06	20,00
33.	Zawartość piaskowników	19 08 02	35,00
34.	Osady z klarowania wody	19 09 02	5,00
35.	Osady z dekarbonizacji wody	19 09 03	6 000,00
36.	Nasycone lub zużyte żywice jonowymienne	19 09 05	5,00
37.	Roztwory i szlamy z regeneracji wymienników jonitowych	19 09 06	90 000,0
38.	Inne nie wymienione odpady	19 09 99	10,00

3.2. Magazynowanie odpadów:

- a) poszczególne rodzaje wytwarzanych odpadów magazynowane są selektywnie na terenie ENEA Ciepło Sp. z o.o. lokalizacja ENEA Ciepło Sp. z o.o. Oddział Elektrociepłownia Białystok z siedzibą w Białymstoku w wydzielonych i oznakowanych miejscach, niedostępnych dla osób nieupoważnionych,
- b) odpady niebezpieczne magazynowane są w pojemnikach wykonanych z materiałów odpornych na działanie substancji zawartych w tych odpadach,
- c) pojemniki z odpadami niebezpiecznymi przechowywane są w miejscach utwardzonych, zabezpieczonych przed zanieczyszczeniami gruntu i opadami atmosferycznymi, wyposażonych w urządzenia lub środki do zbierania ewentualnych wycieków tych odpadów.

3.3. Sposoby gospodarowania wytwarzanymi odpadami:

- a) wszystkie wytworzone na terenie ENEA Ciepło Sp. z o.o. lokalizacja ENEA Ciepło Sp. z o.o. Oddział Elektrociepłownia Białystok z siedzibą w Białymstoku odpady przekazywane są do odzysku lub unieszkodliwienia firmom posiadającym wymagane prawem zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku i/lub unieszkodliwiania odpadów;
- b) transport odpadów do miejsc ich odzysku lub unieszkodliwienia jest prowadzony przez firmy uprawnione do prowadzenia działalności w zakresie transportu odpadów.

3.4 Podstawowy skład chemiczny i właściwości przewidzianych do wytwarzania odpadów.

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Podstawowy skład chemiczny i właściwości odpadu
1.	06 04 04*	Odpady zawierające rtęć	Rtęć i jej związki charakteryzują się dużą aktywnością chemiczną, biologiczną oraz zmiennością występowania. Właściwości: HP6 „toksyczność ostra”, HP10 „działające szkodliwie na rozrodczość” i HP14 „ekotoksyczne” określone w załączniku III do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.
2.	08 01 11*	Odpady farb i lakierów zawierających rozpuszczalniki organiczne lub inne substancje niebezpieczne	W skład odpadu wchodzi m. in. terpentyna, rozpuszczalniki organiczne: alkany, argeny, aldehydy, alkohole, ketony i inne. Właściwości: HP3 „łatwopalne”, HP4 „drażniące – działanie drażniące na skórę i powodujące uszkodzenie oczu”, HP5 „działanie toksyczne na narządy docelowe (STOT) lub zagrożenie spowodowane aspiracją”, HP14 „ekotoksyczne” określone w załączniku III do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.
3.	10 01 20*	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków zawierające substancje niebezpieczne	Jest to odpad stały. Skład osadu stanowią głównie części niepalne (związki krzemu, żelaza, glinu, wapnia, magnezu i innych pierwiastków), woda oraz pewna ilość substancji organicznej. Skład podlega naturalnym wahaniom. Uwodnienie 40 - 65 %. Osady zawierają substancje ropopochodne (węglowodory aromatyczne i alifatyczne). Właściwości: HP14 „ekotoksyczne” określone w załączniku III do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.
4.	13 02 05*	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe niezawierające związków chlorowco-organicznych	Są to ciecze do smarowania urządzeń technicznych, głównie w celu zmniejszenia tarcia, chłodzenia współpracujących części oraz ochrony elementów metalowych przed korozją. W procesach ich użytkowania zużywa się około 45% ich masy, a około 55% pozostaje w formie oleju przepracowanego stanowiącego odpad. Oleje smarowe mineralne – są to oleje, których głównym składnikiem są produkty przeróbki ropy naftowej otrzymane w wyniku destylacji, poddane następnie odparafinowaniu, odasfaltowaniu i rafinacji. Oleje oprócz bazy olejowej zawierają szereg substancji uszlachetniających np.: związki metali, siarki, fosforu, chloru, azotu. Oleje smarowe w trakcie pracy zmieniają swoje właściwości i ulegają zanieczyszczeniu substancjami stałymi (zanieczyszczenia mechaniczne, związki różnych metali, produkty starzenia i rozkładu, w tym WWA). Właściwości: HP3 „łatwopalne”, HP5 „działanie toksyczne na narządy docelowe (STOT) lub zagrożenie spowodowane aspiracją”, HP14 „ekotoksyczne” określone w załączniku III do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.

5.	13 05 01*	Odpady stałe z piaskowników i z odwadniania olejów w separatorach	Piaski i żwiry (kwarc, wapień) z niewielką ilością węglowodorów – głównie benzenu, toluenu i ksyłenu. Właściwości: HP14 „ekotoksyczne” określone w załączniku III do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.
6.	13 05 02*	Szlamy z odwadniania olejów w separatorach	Drobny piasek (kwarc, wapień) i zanieczyszczenia olejów paliw, smarów - mieszanina węglowodorów. Właściwości: HP14 „ekotoksyczne” określone w załączniku III do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.
7.	13 05 06*	Oleje z odwadniania olejów w separatorach	Mieszanina węglowodorów aromatycznych – głównie benzenu, toluenu, ksyłenu. Właściwości: HP14 „ekotoksyczne” określone w załączniku III do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.
8.	13 07 02*	Benzyna	Odpad składa się głównie z węglowodorów alifatycznych (łańcuchowych) o liczbie atomów węgla w łańcuchu od około 6 do 12. Występują w niej również pewne ilości węglowodorów aromatycznych, oraz węglowodorów nienasyconych, lecz stanowią one mniejszość składu benzyn. Właściwości: HP3 „łatwopalne”, HP5 „działanie toksyczne na narządy docelowe (STOT) lub zagrożenie spowodowane aspiracją”, HP14 „ekotoksyczne” określone w załączniku III do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.
9.	14 06 03*	Inne rozpuszczalniki i mieszaniny rozpuszczalników	Skład chemiczny: organiczne związki chemiczne, alkany, areny, eter alifatyczne, alkohole, estry, ketony, aldehydy. Właściwości: bezbarwne ciecze, zapach charakterystyczny dla rozpuszczalników, łatwopalne i wysoce łatwopalne, słabo rozpuszczalne w wodzie, dobrze rozpuszczalne w innych rozpuszczalnikach. Właściwości: HP3 „łatwopalne”, HP4 „drażniące – działanie drażniące na skórę i powodujące uszkodzenie oczu”, HP6 „ostra toksyczność”, HP14 „ekotoksyczne”.
10.	15 01 10*	Opakowania zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone	Są to opakowania z tworzywa sztucznego, metalu lub szkła oraz opakowania kartonowe, zawierające substancje niebezpieczne lub nimi zanieczyszczone, jak również opakowania zawierające lub zanieczyszczone substancjami ropopochodnymi, np. opakowania po olejach, smarach. Skład chemiczny pozostałości: związki wielkocząsteczkowe, syntetyczne lub pochodzenia naturalnego, które oprócz związku wielkocząsteczkowego zawierają zwykle składniki dodatkowe nadające korzystne właściwości użytkowe. Składnikami tymi mogą być barwniki, substancje naturalne lub syntetyczne, używane do barwienia materiałów. Właściwości: HP2 „ostra toksyczność”, HP3 „łatwopalne”, HP5 „działanie toksyczne na narządy docelowe (STOT) lub zagrożenie spowodowane aspiracją”, HP6 „toksyczność ostra”, HP8 „żrące”, HP14 „ekotoksyczne”.
11.	15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nie ujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	Odpad w postaci szmat, czyli tzw. Czyściwa powstaje podczas normalnej pracy instalacji oraz przy pracach konserwatorskich i remontowych. Czyściwo to jest zanieczyszczone smarami i substancjami ropopochodnymi oraz rozpuszczalnikami używanymi w pracach konserwatorskich. Odpady stanowiące filtry olejowe wymontowane z maszyn, składają się z części metalowej, oleju, szlamu metalicznego (cząstki z tarcia mechanizmów silnika, koksik i inne zabrudzenia). Jego zadaniem jest usuwanie zanieczyszczeń z oleju silnikowego. Odpad zawsze zanieczyszczony jest olejem silnikowym. Właściwości: HP3 „łatwopalne”, HP14 „ekotoksyczne”.
12.	16 02 11*	Zużyte urządzenia zawierające freony, HCFC, HFC	Odpad w postaci stałej, składający się z tworzyw sztucznych (PP, PET, HDPE) szkła lub metali, zawierający substancje niebezpieczne takie jak: freony, HCFC, HFC. Właściwości: HP 6 „toksyczność ostra”, HP14 „ekotoksyczne” określone w załączniku III do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.
13.	16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	Lampy fluorescencyjne samowyladowcze, rtęciowe i sodowe oraz wszelakie zużyte urządzenia z instalacji, które zawierają lub zawierały substancje niebezpieczne np. olej Odpady stałe składające się z elementów aluminiowych, niewielkiej ilości rtęci oraz luminoforu nasączonego rtęcią. Zużyte monitory, telefony komórkowe, zasilacze awaryjne i ich części, zawierające metal w tym metale ciężkie, a także elementy szklane i plastikowe. Właściwości: HP 6 „toksyczność ostra”, HP14 „ekotoksyczne” określone w załączniku III do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.
14.	16 02 15*	Niebezpieczne elementy lub części składowe usunięte z zużytych urządzeń	Części składowe urządzeń zawierające substancje niebezpieczne, elementy zawierające rtęć. Właściwości: HP6 „toksyczność ostra”, i HP14 „ekotoksyczne” określone w załączniku III do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.
15.	16 05 07*	Zużyte nieorganiczne	Zużyte lub przeterminowane odczynniki chemiczne i chemikalia, w opakowaniach

		chemikalia zawierające substancje niebezpieczne (np. przeterminowane odczynniki chemiczne)	
16.	16 05 08*	Zużyte organiczne chemikalia zawierające substancje niebezpieczne (np. przeterminowane odczynniki chemiczne)	szklanych, metalowych lub z tworzyw sztucznych. Właściwości: HP3 „łatwopalne”, HP4 drażniące – działanie drażniące na skórę i powodujące uszkodzenie oczu”, HP5 „działanie toksyczne na narządy docelowe (STOT) lub zagrożenie spowodowane aspiracją”, HP6 „toksyczność ostra”, HP14 „ekotoksyczne”.
17.	16 06 01*	Baterie i akumulatory ołowiowe	Odpady stałe wyeksploatowanych akumulatorów, składające się z obudowy z tworzywa sztucznego, elektrod ołowianych tj. anody ołowiowej i katody pokrytej dwutlenkiem ołowiu oraz elektrolitu - kwasu siarkowego o gęstości ok. 1,15 g/cm ³ . Elektrolit zanieczyszczony jest zawiesiną związków ołowiu, takich jak ołów metaliczny, tlenek i siarczany ołowiu. Właściwości: HP 6 „toksyczność ostra”, HP14 „ekotoksyczne” określone w załączniku III do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.
18	16 06 02*	Baterie i akumulatory niklowo - kadmowe	Zużyte akumulatory niklowo- kadmowe, składające się z obudowy z tworzywa sztucznego, elektrod tj. anody kadmowej i katody niklowej pokrytej nierozpuszczalnym NiOOH oraz elektrolitu - wodny roztwór wodorotlenku potasu. Właściwości: HP 6 „toksyczność ostra”, HP14 „ekotoksyczne” określone w załączniku III do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.
19	19 08 10*	Tłuszcze i mieszaniny olejów z separacji olej/woda, inne niż wymienione w 19 08 09	Odpady w postaci tłuszczów i mieszanin olejów. Osady i szlamy zawierające substancje ropopochodne (węglowodory aromatyczne i alifatyczne). Stan skupienia płynny. Właściwości: HP14 „ekotoksyczne” określone w załączniku III do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 1357/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r.
Odpady inne niż niebezpieczne			
20.	08 01 12	Odpady farb i lakierów inne niż wymienione w 08 01 11	Odpady stanowią pozostałości farb. Są to odpady ze stosowania powłok ochronnych (farb, lakierów, emalii) niezawierających rozpuszczalników i substancji niebezpiecznych. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
21.	10 01 01	Żuźle i popioły paleniskowe i pyły z kotłów	Podstawowymi składnikami odpadu są krzem i pyły z kotłów jako SiO ₂ , glin jako Al ₂ O ₃ , żelazo jako Fe ₂ O ₃ . Poza głównymi składnikami w mniejszych ilościach występują także wapń jako CaO, potas jako K ₂ O, węglany jako CO ₂ , magnez jako MgO, sód jako Na ₂ O mangan jako Mn ₃ O ₄ tytan jako TiO ₂ siarka jako SO ₃ oraz fosfor jako P ₂ O ₅ . Odpady posiadają odczyn zasadowy, konsystencję stałą, kolor szary, bez wyczuwalnego zapachu. Zawartość suchej masy wynosi ok. 95%, z której 8% stanowi substancja organiczna. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
22.	10 01 02	Popioły lotne z węgla	Odpad ma postać miękkiego pyłu mineralnego w kolorze od jasno- do ciemnoszarego. Odpady popiołów lotnych stanowią ciało stałe, nie posiadające zapachu. Odpady nie są palne. Popiół lotny w przeważającej części składa się tlenków wapna, krzemu, glinu i żelaza, zawiera również różnego rodzaju pierwiastki śladowe oraz wykazuje niewielki udział nie spalonych części węgla, pod względem składu granulometrycznego można popioły lotne zaliczyć do pyłów piaszczystych o nierównomiernym uziarnieniu, pod względem chemicznym i mineralnym stanowią skomplikowane mieszaniny wieloskładnikowe, podstawowym składnikiem są glinokrzemiany stanowiące około 67 % suchej masy. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
23.	10 01 03	Popioły lotne z torfu i drewna nie poddanego obróbce chemicznej	Podstawowymi składnikami odpadu są: SiO ₂ , Fe ₂ O ₃ , Al ₂ O ₃ , Corg. Odpad nie jest palny, konsystencja stała, kolor czarny, bezzapachowy. Zawartość suchej masy ok. 97%, z której ok. 37% stanowi substancja organiczna. Odpady popiołów lotnych stanowią ciało stałe, nie posiadające zapachu. Odpady nie są palne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
24.	10 01 21	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione	Skład osadu stanowią głównie części niepalne (związki krzemu, żelaza, glinu, wapnia, magnezu i innych pierwiastków), woda oraz pewna ilość substancji organicznej. Skład podlega naturalnym wahaniom. Osady nie zawierają substancji promieniotwórczych

		w 10 01 20	oraz nie stwarzają zagrożenia sanitarnego. Uwodnienie 40 - 65 %. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
25.	10 01 24	Piaski ze złóż fluidalnych (z wyłączeniem 10 01 82)	Odpady w postaci grubych ziaren. Podstawowymi składnikami odpadu są: SiO ₂ , Al ₂ O ₃ , Fe ₂ O ₃ , CaO, MgO, Na ₂ O, K ₂ O, SO ₃ , TiO ₂ , P ₂ O ₅ , Mn ₃ O ₄ . Odpady stałe, niepalne, nierozpuszczalne w wodzie, bezwonne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
26.	10 01 25	Odpady z przechowania i przygotowania paliw dla opalanych węglem elektrowni	Jest to frakcja węgla o zbyt grubym uziarnieniu, wraz z pirydami, nie nadająca się do wprowadzenia do kotła w postaci mieszanki pyłowo-powietrznej. Skład podstawowy wypadów młynowych (wartości przeciętne % wagowy): SiO ₂ , Al ₂ O ₃ , Fe ₂ O ₃ , CaO, MgO. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
27.	10 01 82	Mieszanki popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych (metody suche i półsuche odsiarczania spalin oraz spalanie w złożu fluidalnym)	Odpad w postaci proszku koloru białego-szarego o niskiej zawartości wilgoci (1-3%). Stanowi go mieszanina siarczynu, siarczanu, chlorku, fluorku, węglanu wapnia, popiołu i nieprzereagowanego wodorotlenku wapnia oraz zanieczyszczeń usuniętych ze spalin. Posiada właściwości ściernie, adhezyjne i higroskopijne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
28.	15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych	Odpad stały. Skład chemiczny: polimery syntetycznych (PET, PS, PE, PP) lub zmodyfikowanych polimerów naturalnych oraz dodatków modyfikujących takich jak np. napełniacze proszkowe lub włókniste, stabilizatory termiczne, stabilizatory promieniowania UV, środki antystatyczne, środki spieniające, barwniki. Właściwości: różnokolorowe lub bezbarwne, bezzapachowe, palne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
29.	15 01 05	Opakowania wielomateriałowe	Odpad stały. Skład chemiczny: celuloza, tworzywa sztuczne, aluminium, metale, polimery, celuloza z materiałami barierowymi. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
30.	15 01 06	Zmieszane odpady opakowaniowe	Odpady o charakterze złożonym, nie dające się podzielić na poszczególne frakcje z uwagi na połączenie pomiędzy poszczególnymi składnikami. W skład powyższego odpadu wchodzi przede wszystkim: aluminium, folia, tworzywo PE oraz PP. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
31.	15 01 07	Opakowania ze szkła	Stanowią je różnego rodzaju pojemniki szklane, po zużytych substancjach innych niż niebezpieczne. Szkło: piasek kwarcowy oraz dodatki, najczęściej: węglan sodu (Na ₂ CO ₃) i węglan wapnia (CaCO ₃), topniki: tlenek boru (B ₂ O ₃) oraz pigmenty, którymi są zazwyczaj tlenki metali przejściowych, kadmu, manganu i inne. Właściwości: ciało stałe, bezwonne, niepalne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
32.	15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	Odpady to: ubrania robocze, szmaty, filtry, i inne materiały niezanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi. W skład odpadu wchodzi tkaniny naturalne (np. bawełniane) lub syntetyczne. Odpady stałe, mogą być palne, są nierozpuszczalne w wodzie, bezwonne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
33.	16 01 03	Zużyte opony	Odpad występuje w postaci stałej, składa się z gumy (kautuczku), kordu (poliamid), poliestru, stali, wiskozy lub włókna szklanego. Właściwości: nieodporne na wysoką temperaturę, nieprzepuszczalne dla wody, w niewielkim stopniu przepuszczalne dla gazów. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
34.	16 02 14	Zużyte urządzenia inne niż w 16 02 09 do 16 02 13	Odpady to zużyte urządzenia elektrotechniczne i elektroniczne. Odpady te składają się z połączonych elementów metalowych, plastikowych i szklanych i nie zawierają substancji niebezpiecznych. Odpady stałe, niepalne, są nierozpuszczalne w wodzie i bezwonne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.

35.	16 02 16	Elementy usunięte z zużytych urządzeń inne niż wymienione w 16 02 15	Odpady innych niż niebezpieczne zużytych elementów urządzeń np. styczniki, czujniki, przełączniki, aparaty elektryczne, zużyte części komputerowe typu przewody, kable płytki elektroniczne, zużyte kasety i cartridge z drukarek i kserokopiarek. Odpady w zależności od rodzaju elementu w swym składzie zawierają różnego rodzaju metale, tworzywa sztuczne, szkło lub ich mieszaniny. Odpady nie posiadają właściwości niebezpiecznych i niezawierających substancji niebezpiecznych. Odpady stałe, niepalne, są nierozpuszczalne w wodzie, bezwonne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
36.	16 05 09	Zużyte chemikalia inne niż wymienione w 16 05 06, 16 05 07 lub 16 08 08	Zużyte lub przeterminowane odczynniki chemiczne i chemikalia, w opakowaniach szklanych, metalowych lub z tworzyw sztucznych. Odpady stałe, niepalne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
37.	16 06 04	Baterie alkaliczne (z wyłączeniem 16 06 03)	Odpad stanowią zużyte baterie, zawierające w swoim składzie zasadowe roztwory stosowane w charakterze elektrolitu. Odpady stałe, niepalne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
38.	16 06 05	Inne baterie i akumulatory	Odpad stanowią zużyte baterie i akumulatory, niezawierające w swoim składzie substancji niebezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi takich jak ołów, kadm, rtęć. Odpady stałe, niepalne, są nierozpuszczalne w wodzie, bezwonne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
39.	17 01 01	Odpady betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów	Skład chemiczny: mieszanina cementu, kruszywa grubego i drobnego oraz ewentualnych domieszek i dodatków. Właściwości: ciało stałe. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
40.	17 01 07	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06	Właściwości: ciało stałe, niepalne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
41.	17 02 02	Szkło	Odpad stały. Głównym składnikiem szkła jest krzemionka SiO ₂ , do produkcji tradycyjnego szkła jest piasek kwarcowy oraz dodatki, najczęściej: węgiel sodu i węgiel wapnia, topniki: tlenek boru i tlenek ołowiu (II) oraz pigmenty, którymi są zazwyczaj tlenki metali przejściowych, kadmu, manganu. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
42.	17 02 03	Tworzywa sztuczne	Tworzywa sztuczne niezanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi. Są to zniszczone, niezanieczyszczone, rozerwane worki z polipropylenu, worki typu „stretch”, folia z tworzyw sztucznych, wkładki plastikowe itp. Głównymi składnikami są nietoksyczne, syntetyczne polimery: polietylenu, polipropylenu, polichlorku winylu, polistyrenu, politereftalanu etylenu i inne. Odpady stałe, palne, nierozpuszczalne w wodzie, bezwonne, wartość opałowa około 22 - 42 MJ/kg. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
43.	17 04 01	Miedź, brąz, mosiądz	Odpady zawierające miedź, brąz, mosiądz. Odpady są stałe, niepalne, nierozpuszczalne w wodzie, bezwonne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
44.	17 04 02	Aluminium	Odpady zawierające aluminium. Odpady są stałe, niepalne, nierozpuszczalne w wodzie, bezwonne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
45.	17 04 03	Ołów	Odpady w postaci stałej zawierające ołów. Sam ołów jest substancją toksyczną. Sole i tlenki tego pierwiastka są trującą kumulującą się w organizmie. Toksyczne skutki działania ołowiu na organizm ludzki określa się nazwą ołowica. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
46.	17 04 04	Cynk	Odpady w postaci stałej zawierające cynk. Cynk metaliczny jest błękitnobiałym, kruchym metalem. Na powietrzu ulega podobnej do aluminium pasywacji. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
47.	17 04 05	Żelazo i stal	Odpad stały. Stopy żelaza dzieli się na dwie grupy; na stałe i żeliwa. Granicą rozdzielającą stałe od żeliw jest maksymalna rozpuszczalność węgla w

			austenicie. Stale zawierają do 2,05% C, natomiast żeliwa od 2,06 do 3,8%. Stal jest przerobionym plastycznie technicznym stopem żelaza z węglem zawierającym do 2,06 % C oraz inne pierwiastki pochodzące z surowców i paliw stosowanych podczas otrzymywania stali lub dodawane celowo. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
48.	17 04 06	Cyna	Odpady w postaci stałej zawierające cynę. Czysta cyna biała jest ciągliwa i kowalna, odporna na korozję. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
49.	17 04 07	Mieszanki metali	Odpad w skład którego wchodzi metale żelazne i nieżelazne. Właściwości: ciało stałe, odpady niepalne, bez zapachu. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
50.	17 04 11	Kable inne niż wymienione w 17 04 10	Kable elektryczne niezawierające smoły, ropy naftowej i innych substancji niebezpiecznych (złom kablowy). Skład: miedź, aluminium, tworzywo sztuczne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
51.	19 02 06	Szlamy z fizykochemicznej przeróbki odpadów inne niż wymienione w 19 02 05	Odpady powstają podczas rozdzielania frakcji w urządzeniu kompaktowym. Odpady są w postaci szlamów zawierające ołów oraz inne metale, nie posiadają właściwości palnych. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny
53.	19 08 02	Zawartość piaskowników	Skład: piaski, żwir (kwarc, wapień) z zawartością substancji organicznych. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
54.	19 09 02	Osady z klarowania wody	Odpad zawiera głównie: minerały gliniaste, w mniejszym stopniu substancje organiczne, np. humusowe, pozostałości po organizmach żywych, glony itp. Odpad o konsystencji stałej, nie posiada właściwości odpadu niebezpiecznego, jest niepalny i nie stanowi zagrożenia dla środowiska.
55.	19 09 03	Osady z dekarbonizacji wody	Odpad stanowią osady z dekarbonizacji i filtracji na stacji demineralizacji wody - osad podekarbonizacyjny odmulin z akceleratora. Są to wodne roztwory wodorotlenku wapnia i kwasnego węgla wapnia i magnezu, zawierające niewielkie ilości pierwiastków śladowych. Charakteryzują się wysoką mineralizacją. Odpady stałe, niepalne, nierozpuszczalne w wodzie, bezwonne. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
56.	19 09 05	Nasycone lub zużyte żywice jonowymienne	Nasycone lub zużyte żywice jonowymienne z uzdatniania wody do celów przemysłowych (demineralizacja, odsalanie wody) zawierają w swym składzie żywice organiczne wysycane, głównie: kationity jonami wapnia i magnezu, a także w niewielkim stopniu jonami sodu i potasu: anionity jonami siarczanowymi, chlorkowymi, azotanowymi i fosforanowymi. Odpad stały. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny.
57.	19 09 06	Roztwory i szlamy z regeneracji wymienników jonitowych	Odpad w postaci płynnej o znacznej zawartości wody. Odpad zawiera znaczne ilości rozpuszczonych i/lub stałych soli nieorganicznych. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny
58.	19 09 99	Inne nie wymienione odpady	Odpady powstają w wyniku prowadzenia prac remontowych chłodni kominowych. Odpady charakteryzują się szarą barwą, występują w postaci szlamów i nie posiadają uciążliwego zapachu. W swoim składzie zawierają głównie mieszaninę kamienia wytrąconego z wody chłodzącej, związków metali ciężkich, powodujących korozję elementów chłodni kominowej i glony. Odpady powstające w wyniku wymiany żwirowego złoża filtracyjnego oraz czyszczenia akceleratorów. Odpady występują w postaci żwiru oraz twardego osadu węgla wapnia. Odpad nie posiada właściwości i składników, które mogą powodować, że odpad jest niebezpieczny

3.5 Sposoby zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko.

Zapobieganie powstawaniu odpadów, ograniczania ich ilości oraz negatywnego oddziaływania na środowisko realizowane jest poprzez:

- optymalizację zużycia surowców,
- stosowanie nowoczesnych urządzeń i maszyn,
- przestrzeganie parametrów procesów technologicznych.

4. Wprowadzanie ścieków opadowo – przemysłowych do wód.

4.1 Źródła emisji ścieków

Ciąg kanalizacji opadowo – przemysłowej przyjmuje ścieki z następujących źródeł:

- z dachów budynków oraz wpustów ulicznych zlokalizowanych w drogach dojazdowych i manewrowych, placach zakładowych i parkingach (wody opadowe). Wody te są wstępnie podczyszczane w studzienkach osadowych pod wpustami ulicznymi,
- z rejonu gospodarki olejowej (wody opadowe) ze względu na możliwość zawartych zanieczyszczeń podczyszczane są w łapaczu oleju,
- z transformatorów TR 3 i TZ 4 oraz z transformatora bloku 1 (TB1) (wody opadowe); ścieki te przed odprowadzeniem oczyszczane są w 2 separatorach AWAS-H-1900-NG3,
- z rozprężaczy kotłów (przelewy ze zbiornika schładzającego), maszynowni, sieci ciepłej oraz chłodni ruchowej,
- z budynku głównego kotłowni (ze spłukiwania terenu kotłowni) podczyszczane w dwukomorowym osadniku przejściowym,
- resztkowe z rozmrażalni wagonów,
- ze stacji odwróconej osmozy SUW 1,
- ze stacji uzdatniania wody SUW 2,
- odcieki resztkowe z prasy taśmowej, służącej do odwadniania szlamów i osadów z SUW 2 (akceleratora) oraz z separatora LAMELLA,
- z rejonu układu do magazynowania i rozładunku wody amoniakalnej oraz mocznika,
- z rejonu IOS (wody opadowe i roztopowe z dróg, placów, w tym z terenu zewnętrznego prysznic bezpieczeństwa), po podczyszczeniu w dwukomorowym osadniku wirowym z wkładem lamelowym, typ EOW-2L-10/100,
- ze stanowiska transformatora mocy TR 1 w studziencie osadniczej i urządzeniu separująco-monitorującym typu BUNDGUARD.

4.2 Ilość odprowadzanych ścieków opadowo – przemysłowych

Łączna ilość odprowadzanych z dwukomorowego końcowego osadnika (oczyszczalni ścieków) ścieków opadowo – przemysłowych nie będzie przekraczała:

- $Q_{\text{hmax}} = 700 \text{ m}^3/\text{h}$
- $Q_{\text{dśr}} = 1\,900 \text{ m}^3/\text{d}$
- $Q_{\text{rmax}} = 370\,000 \text{ m}^3/\text{rok}$.

4.3 Jakość odprowadzanych ścieków opadowo – przemysłowych

Stężenia zanieczyszczeń w odprowadzonych oczyszczonych ściekach opadowo – przemysłowych nie będą przekraczały:

- a) BZT₅ – 25 mg O₂/l,
- b) ChZT_{cr} – 125 mg O₂/l,
- c) zawiesiny ogólne – 35 mg/l,
- d) azot ogólny – 30 mg N/l,
- e) fosfor ogólny – 2 mg P/l,
- f) chlorki – 1000 mg Cl/l,
- g) siarczany – 500 mg SO₄/l,
- h) sól – 800 mg Na/l,
- i) żelazo ogólne – 10 mg Fe/l,
- j) bar – 2 mg Ba/l,
- k) miedź – 0,5 mg Cu/l,
- l) węglowodory ropopochodne – 15 mg/l,
- m) odczyn pH – 6,5-9,0,
- n) temperatura – 35°C.

4.4 Urządzeniami oczyszczającymi ścieki w ciągu kanalizacji opadowo – przemysłowej są:

- 2 separatory substancji ropopochodnych zintegrowane z 2 osadnikami o 98% sprawności oczyszczania, średnicy zewnętrznej Ø 1800 mm, wysokości całkowitej 2400 mm, pojemności komory szlamowej V_s = 440 l oraz możliwości magazynowania oleju V_o = 350 l – jeden dla rejonu transformatorów TR 3 i TZ 4, drugi dla rejonu transformatora TB 1,
- łapacz oleju wykonany jako podziemny zbiornik betonowy, dwukomorowy o pojemności V = 20 m³ o części użytkowej obliczonej na nominalny dopływ ścieków w ilości Q_{nom} = 5 l/s – dla rejonu gospodarki olejowej,
- 2-komorowy osadnik przejściowy wykonany jako odkryty, zagłębiony w ziemi zbiornik betonowy, przedzielony przegrodą – dla budynku głównego kotłowni,
- 2 zbiorniki schładzające: jeden o pojemności V = 80 m³ – dla wód gorących z rozprężaczy kotłów (przelewy), zaś drugi o pojemności V = 90 m³ – dla wód gorących z maszynowni, chłodni ruchowej i sieci cieplnej (nitka A i nitka B), - końcowy 2-komorowy poziomy osadnik podłużny zakończony na szczycie lejami osadowymi, o długości 35 m, szerokości 6 m, głębokości 3,5 m, objętości komory 525 m³, przepływie nominalnym Q_{nom} = 708,5 m³/h i max. Q_{max} = 2575,3 m³/h,
- wielostrumieniowy separator osadów pływających zebranych z osadnika końcowego LAMELLA SLA 25S-05,
- 2 – komorowy osadnik wirowy z wkładem lamelowym, typu EOW-2L-10/100,
- urządzenie separująco-monitorujące typu BUNDGUARD wraz z osadnikiem betonowym o parametrach: średnica wew. D_w = 1000 mm, wysokość czynna h_{cz} = 0,7 m, średnica dopływu i odpływu D_n = 160 mm.

4.5 Miejsce wprowadzania ścieków

Odbiornikiem końcowym oczyszczonych ścieków opadowo – przemysłowych z ciągu kanalizacji opadowo – przemysłowej jest rzeka Biała. Ścieki odprowadzane są wylotem DN 1200 o współrzędnych geograficznych N 53°08'43,4", E 23°09'23,2", który stanowi rura betonowa, wprowadzona do rzeki. Wylot usytuowany jest w skarpie, przy krawędzi koryta rzeki. Skarpa została umocniona opaską z kieszki faszynowej, a powyżej obsiana trawą.

VI. Eksploatacja instalacji w warunkach odbiegających od normalnych.

1. Rozruch kotłów.

Łączny czas rozruchu kotłów wynosi ok. 600 godzin rocznie. Proces rozruchu prowadzony jest za pomocą oleju opałowego, którego zużycie roczne wynosi ok. 800 Mg.

W przypadku rozruchu i wyłączenia kotłów K5 i K6 miejsca wprowadzania do powietrza substancji są analogiczne jak w warunkach normalnej pracy instalacji.

W trakcie rozruchu kotłów K7 i K8 zanieczyszczenia z tych kotłów są emitowane do powietrza emitorem E3, zaś w trakcie wyłączenia emitorem E2.

2. Przerwy w zasilaniu energią elektryczną.

Podczas przerw w dostawie energii elektrycznej uruchamiany jest agregat prądotwórczy, o następujących parametrach jednostkowych:

moc znamionowa	174 kW
rodzaj paliwa	olej napędowy
zużycie oleju	0,043 m ³ /h
czas pracy	12 h/rok

W ramach normalnej eksploatacji urządzenie jest uruchamiane na kilka minut (ok. 5 min.) raz w miesiącu. Wówczas pracuje przy obciążeniu zerowym. Podczas pracy agregatu prądotwórczego emisja zanieczyszczeń następuje emitorem AP-1.

3. Awaria elektrofiltrów.

Awaria elektrofiltrów powoduje krótkotrwałe, lecz około stukrotny wzrost emisji pyłu w powietrzu. Praca kotłów bez odpylania spowodowałaby przekroczenia norm stężeń pyłu w środowisku w rejonie oddziaływania ENEA Ciepło Sp. z o.o. lokalizacja ENEA Ciepło Sp. z o.o. Oddział Elektrociepłownia Białystok z siedzibą w Białymstoku. W sytuacji awaryjnej prowadzący instalację zobowiązany jest zapewnić niezwłocznie ograniczenie lub wstrzymanie pracy kotła oraz poinformować o zakłóceniach Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska i Marszałka Województwa Podlaskiego.

4. Czyszczenie kotłów i rurociągów za pomocą pary wodnej.

Remont części ciśnieniowej kotła wymaga przeprowadzenia procesu „dmuchania kotła”, czyli czyszczenia powierzchni wewnętrznej orurowania kotła za pomocą pary wodnej. Zapobiega to osadzeniu się zanieczyszczeń powstałych w trakcie prac remontowych układu parowego na łopatkach turbiny i pozwala uniknąć ich uszkodzeń. Ilość dmuchań przeprowadzonych w ramach jednego czyszczenia zależy od przebiegu procesu oraz zanieczyszczenia układu. Maksymalny łączny czas czyszczenia wynosi 20 h/rok. W czasie czyszczenia w porze dziennej możliwe są krótkotrwałe przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu.

5. Rozruch i wyłączenie instalacji odsiarczania spalin (IOS).

a) Rozruch IOS

Rozruchu instalacji odsiarczania spalin ze stanu zimnego (okres postoju dłuższy niż 144 godz.) wynosi 72 godziny, licząc od momentu podania spalin na IOS. W przypadku uruchamiania IOS ze stanu gorącego (okres postoju krótszy niż 144 godz.) osiągnięcie standardu emisyjnego w spalinach określonego dla substancji SO₂ nastąpi po max. 3 godzinach od podania spalin do IOS. W chwili podania spalin na IOS stężenie pyłu w spalinach suchych przy zawartości O₂ = 6 % będzie niższe niż 100 mg/Nm³.

Maksymalny łączny czas rozruchu instalacji odsiarczania spalin (od skierowania spalin na IOS do osiągnięcia pełnej sprawności IOS) w ciągu roku, w którym nie obowiązują wartości dopuszczalne określone w punkcie V wynosi 900 godzin.

b) Wyłączenie instalacji IOS

Zatrzymanie IOS jest procesem krótkoterminowym i trwa od 5 do 10 minut od uruchomienia sekwencji odstawienia (zatrzymania) IOS. Po tym czasie stężenia emisji będą takie jak stężenia zanieczyszczeń za elektrofiltrem. W przypadku awarii IOS zanieczyszczenia z kotłów K7 i K8 są kierowane bezpośrednio do emitora E3.

VII. Zobowiązuje się Enea Ciepło Sp. z o.o. do:

1. Prowadzenia pomiarów wydajności studni i poziomu zwierciadła wody raz do roku, w tym samym miesiącu każdego roku.
2. Utrzymywania urządzeń do oczyszczania ścieków w należyтым stanie technicznym oraz ich użytkowanie zgodnie z instrukcją eksploatacji;
3. Wykonywania przeglądów eksploatacyjnych urządzeń oczyszczających ścieki dwa razy w roku celem dotrzymania warunków jakościowych odprowadzanych ścieków oraz wpisywania wyników przeglądów do zeszytu eksploatacji.
4. Wpisywania do książki eksploatacji instalacji informacji o wystąpieniu awarii oraz powiadomienia o tym fakcie Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Białymstoku.
5. Przeprowadzania rozładunku substancji niebezpiecznych tylko i wyłącznie w miejscach do tego przeznaczonych i odpowiednio przygotowanych.
6. Utrzymywania w należyтым stanie zabezpieczeń przy zbiornikach i innych miejscach magazynowania substancji niebezpiecznych.
7. Prowadzenia ścisłej ewidencji i nadzoru nad wykorzystaniem substancji niebezpiecznych na terenie instalacji.
8. Ustalenia i rygorystycznego przestrzegania zasad postępowania z każdą z substancji niebezpiecznych wprowadzanych do obrotu na terenie instalacji.
9. Wyznaczenia grupy osób uprawnionych do obrotu substancjami niebezpiecznymi na terenie instalacji.
10. Corocznej analizy możliwości wyeliminowania poszczególnych substancji

niebezpiecznych poprzez zmiany technologiczne lub poprzez zastępowanie ich mniej szkodliwymi substytutami.

11. Przedkładania Marszałkowi Województwa Podlaskiego ewidencji czasu pracy instalacji w warunkach określonych w rozdziale VI pozwolenia zintegrowanego w okresach rocznych, w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku.

VIII. Sposoby ograniczania oddziaływań transgranicznych na środowisko

Eksploatacja przedmiotowej instalacji nie powoduje transgranicznego oddziaływania na środowisko.

IX. Sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczaniu skutków awarii.

Potencjalnym zagrożeniem dla zdrowia ludzi oraz środowiska naturalnego w zakresie gospodarki ściekowej może być przedostanie się do systemu kanalizacyjnego lub wód gruntowych substancji niebezpiecznych. Dlatego każdy pracownik ENEA Ciepło Sp. z o.o. lokalizacja ENEA Ciepło Sp. z o.o. Oddział Elektrociepłownia Białystok z siedzibą w Białymstoku lub innej firmy prowadzącej działalność na administrowanym przez nią terenie, ma obowiązek natychmiastowego zgłoszenia zauważonej sytuacji awaryjnej do służb ruchowych (Dyżurnego Inżyniera Ruchu).

Aby takim sytuacjom zapobiec, a w razie wystąpienia zminimalizować ich negatywne skutki, zostały wprowadzone odpowiednie zasady postępowania. Całokształt zagadnień związanych z awariami środowiskowymi, w tym również z gospodarką ściekową opisują 3 procedury *Proces 11b - Gotowość do reagowania na wypadki i awarie - Białystok*.

Dodatkowo sytuacje awaryjne związane z wyciekiem substancji chemicznych opisane są w instrukcji dotyczącej postępowania w przypadkach awaryjnych w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, istniejącej w ramach wdrożonego zintegrowanego systemu zarządzania jakością, środowiskowego i BHP (ZSZ).

X. Sposoby zapewnienia efektywnego wykorzystania energii.

Efektywne wykorzystanie energii realizowane jest poprzez:

- stosowanie energooszczędnych urządzeń,
- właściwy dobór paliwa,
- efektywne wykorzystywanie i oszczędzanie energii elektrycznej, paliw,
- prawidłowy dobór mocy nowo instalowanych urządzeń elektrycznych do potrzeb Zakładu,
- prowadzenie kontroli zużycia energii.

XI. Sposoby postępowania w przypadku zakończenia eksploatacji instalacji.

W przypadku zakończenia działalności wszystkie obiekty i urządzenia należy zlikwidować zgodnie z wymaganiami wynikającymi z przepisów *ustawy Prawo budowlane*.

Teren zakładu powinien być zagospodarowany zgodnie z ustaleniami dokonanymi z Prezydentem Miasta Białegostoku.

W przypadku podjęcia decyzji o likwidacji instalacji należy sporządzić projekt likwidacji obiektów i urządzeń znajdujących się na terenie Elektrociepłowni uwzględniający wymagania ochrony środowiska, głównie w odniesieniu do gospodarki odpadami. Rozbiórka instalacji w zakresie gospodarki odpadami powinna uwzględniać:

- segregację i selekcję wytwarzanych odpadów,
- bezpieczne, czasowe magazynowanie posegregowanych odpadów z ustaleniem sposobu i miejsc magazynowania,
- jako priorytet odzysk odpadów – unieszkodliwianie odpadów może być projektowane jedynie w sytuacjach braku możliwości technicznej odzysku odpadów.

Projekt rozbiórki winien również uwzględniać rewitalizację terenu po zlikwidowaniu instalacji.

XII. Monitorowanie środowiska

1. Monitoring ilości ujmowanej wody.

Monitoring ilości ujmowanej wody realizowany jest poprzez systematyczne odczyty wskazań wodomierzy (przynajmniej raz w tygodniu) oraz zapisy ilości pobieranej wody.

2. Monitoring odprowadzanych ścieków opadowo – przemysłowych.

1) Monitoring ilości odprowadzanych ścieków opadowo – przemysłowych po osadniku końcowym realizowany jest poprzez codzienne pomiary prowadzone za pomocą przepływomierza ultradźwiękowego – sonda FDU91-RG1AA z przetwornikiem FMU90-R21CA111AA1A.

2) Monitoring jakości odprowadzanych ścieków prowadzony jest z częstotliwością nie mniejszą niż raz na dwa miesiące, każdego roku, w regularnych odstępach czasu, na wylocie odprowadzanych ścieków do kolektora zbiorczego Ø 1200.

Aparatura kontrolno – pomiarowa zlokalizowana jest przy osadniku, na zrzucie ścieków do kolektora zbiorczego Ø 1200. Urządzeniami pomiarowymi do bieżącej kontroli ścieków są:

- a) pomiar pH - elektroda pH CPS11D-7AA21 z armaturą zanurzeniową CPA111-00D i przetwornikiem CPM253-MR0010,
- b) pomiar przewodności - przetwornik przewodności CLM253-CD010 z celą CLS21-C1E4A,
- c) pomiar temperatury - czujnik Pt 100 z przetwornikiem temperatury AP-CT GNI-G1-G1/2-PtA3.

3. Monitoring emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Monitoring emisji zanieczyszczeń do powietrza należy prowadzić w poniższym zakresie i częstotliwością:

Lp.	Substancja	Minimalna częstotliwość monitorowania	
		Emitor E2 (kotły K7 i K8)	Emitor E3 (kotły K5 i K6)
1.	NH ₃	Pomiar ciągły	Pomiar ciągły
2.	NO _x	Pomiar ciągły	Pomiar ciągły
3.	CO	Pomiar ciągły	Pomiar ciągły
4.	SO ₂	Pomiar ciągły	Pomiar ciągły
5.	SO ₃	Raz w roku	-
6.	Chlorki gazowe wyrażone jako HCl	Raz na trzy miesiące ¹⁾	Pomiar ciągły ²⁾
7.	HF	Raz na trzy miesiące ³⁾	Raz w roku
8.	Pył	Pomiar ciągły	Pomiar ciągły
9.	Metale i metaloidy z wyjątkiem rtęci (As, Cd, Co, Cr, Cu, Mn, Ni, Pb, Sb, Se, Tl, V, Zn)	Raz w roku ³⁾	Raz w roku ³⁾
10.	Hg	Raz na sześć miesięcy	Raz w roku

- 1) Jeżeli zostanie udowodnione, że poziomy emisji są wystarczająco stabilne, można przeprowadzać pomiary okresowe w przypadku, kiedy zmiana charakterystyki paliwa może mieć wpływ na emisję, co najmniej raz w roku.
- 2) Jeżeli zostanie udowodnione, że poziomy emisji są wystarczająco stabilne, można przeprowadzać pomiary okresowe w przypadku, kiedy zmiana charakterystyki paliwa może mieć wpływ na emisję, co najmniej raz na sześć miesięcy.
- 3) Lista monitorowanych zanieczyszczeń i częstotliwość monitorowania mogą zostać dostosowane po wstępnym określeniu charakterystyki paliwa w oparciu o ocenę adekwatności uwolnień zanieczyszczeń (np. stężenie w paliwie, zastosowane oczyszczanie spalin) w emisjach do powietrza, za każdym razem, kiedy zmiana charakterystyki paliwa może mieć wpływ na emisję.

4. Monitoring hałasu.

Należy prowadzić okresowe pomiary hałasu w środowisku w porze dziennej i w porze nocnej. Ustala się następujące punkty badań monitoringowych:

1. w rejonie zabudowy mieszkaniowej przy ul. Przytorowej 9,
2. w rejonie zabudowy mieszkaniowej przy ul. Poleskiej 13 i 15,
3. w rejonie zabudowy przy ul. Bitwy Białostockiej 7.

XIII. Zakres, sposób i termin przekazywania corocznej informacji pozwalającej na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu, w zakresie nie objętym przepisami art. 149 ustawy Prawo ochrony środowiska

Nie ustala się dodatkowego obowiązku przekazywania informacji pozwalającej na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu, ponad wymagania, o których mowa w art. 149 ustawy Prawo ochrony środowiska.

XIV. Zobowiązuję prowadzącego instalacje do utrzymywania w należyłym stanie technicznym oraz zapewnienia prawidłowej eksploatacji wszystkich obiektów i urządzeń znajdujących się na terenie Enea Ciepło Sp. z o.o. lokalizacja Enea Ciepło Sp. z o.o. Oddział Elektrociepłownia Białystok z siedzibą w Białymstoku.

XV. Termin ważności pozwolenia

Niniejsze pozwolenie wydaje się na czas nieoznaczony.

XVI. Warunki przeciwpożarowe określa operat przeciwpożarowy z lipca 2019 r. stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej decyzji oraz postanowienie Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Białymstoku z dnia 17 października 2019 r. (znak MZ.5560.197.2019.MF) stanowiące załącznik nr 2 do niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

Enea Ciepło Sp. z o.o. z siedzibą w Białymstoku przy ul. Warszawskiej 27, działająca przez pełnomocnika, pismem z dnia 20 grudnia 2019 r., znak: BS/95/2019, zwróciła się do Marszałka Województwa Podlaskiego z wnioskiem o zmianę decyzji Wojewody Podlaskiego z dnia 30 czerwca 2006 r. (znak: ŚR.I.RM.66141/9/05/06), zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Podlaskiego: z dnia 5 listopada 2012 r. (znak: DIS-V.7222.1.20.2012), z dnia 4 września 2014 r. (znak: DIS-V.7222.1.20.2014), z dnia 4 listopada 2014 r. (znak: DIS-V.7222.1.28.2014), z dnia 19 listopada 2015 r. (DOS-II.7222.1.22.2015), z dnia 27 kwietnia 2017 r. (znak: DOS-II.7222.1.8.2017), z dnia 26 października 2017 r. (znak: DOS-II.7222.1.17.2017), z dnia 17 października 2018 r. (znak: DOS-II.7222.2.17.2018) z dnia 15 kwietnia 2019 r. (znak: DOS-II.7222.2.36.2018) oraz z dnia 5 maja 2020 r. (znak: DOS-II.7222.1.19.2020) – pozwolenia zintegrowanego na eksploatację instalacji energetycznego spalania paliw o mocy nominalnej ponad 50 MW wraz z urządzeniami pomocniczymi zlokalizowanej w Enea Ciepło Sp. z o.o. Oddział Elektrociepłownia Białystok w Białymstoku przy ul. Gen. Władysława Andersa 15.

Do wniosku załączono wymaganą dokumentację, udzielone pełnomocnictwo oraz potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej za zmianę pozwolenia i udzielone pełnomocnictwo.

Konieczność dokonania zmiany decyzji wynika z obowiązku dostosowania pozwolenia do wymogów określonych w art. 10 i 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1592 ze zm.) oraz zrealizowanych na terenie elektrociepłowni nowych inwestycji w zakresie: instalacji nowego elektrofiltrowego kotła OP-230 Nr 8 (K8) oraz nowego urządzenia oczyszczającego wody opadowe i roztopowe typu BUNGARD (w związku z przebudową stanowiska transformatora TR 1), a także zmian porządkowych w zakresie gospodarki odpadami.

Po wstępnym rozpatrzeniu wniosku organ, pismem z dnia 7 stycznia 2020 r. wezwał wnioskodawcę, na podstawie art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego,

do usunięcia jego braków formalnych w zakresie przedłożenie aktualnych oświadczeń i zaświadczeń o niekaralności, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 2, 3, 4 i 5 *ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw* wszystkich współników, prokurentów, członków zarządu oraz członków rady nadzorczej. Stosowne uzupełnienie wniosku przedłożono w dniu 17 stycznia 2020 r.

W toku prowadzonego postępowania organ, na podstawie art. 50 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego* pismem z dnia 13 lutego 2020 r. wezwał prowadzącego instalację do złożenia dodatkowych wyjaśnień w zakresie gospodarki odpadami na terenie Zakładu oraz przedłożonego operatu p.poż. Stosowne uzupełnienie wniosku przedłożono w dniu 20 maja 2020 r.

W dniu 23 czerwca 2020 r. wnioskodawca rozszerzył wniosek o zmianę decyzji w zakresie usunięcia oczywistej pomyłki pisarskiej dotyczącej zamiany łącznej rocznej emisji chlorowodoru i fluorowodoru.

W dniu 21 sierpnia 2020 r. organ ponownie wezwał prowadzącego instalację do złożenia dodatkowych wyjaśnień w zakresie gospodarki odpadami na terenie Zakładu. Stosowne uzupełnienie wniosku przedłożono w dniu 15 października 2020 r.

W toku prowadzonego postępowania, na podstawie art. 41 ust. 6a *ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach* (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 ze zm.), pismem z dnia 29 października 2020 r. zasięgnięto opinii w przedmiotowej sprawie Prezydenta Miasta Białegostoku, który w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma nie wyraził opinii, a co za tym idzie w myśl art. 41 ust. 6b ww. ustawy przyjęto, iż opinia jest pozytywna.

Jednocześnie, wypełniając ustawowy obowiązek nałożony art. 41a ust. 1a i 2 *ustawy o odpadach*, Marszałek Województwa Podlaskiego pismem z dnia 29 października 2020 r. wystąpił do Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Białymstoku o przeprowadzenie kontroli instalacji, obiektów budowlanych lub ich części, w tym miejsc magazynowania odpadów, wchodzących w skład zakładu, na terenie którego eksploatowana jest instalacja energetycznego spalania paliw o mocy nominalnej ponad 50 MW wraz z urządzeniami pomocniczymi zlokalizowana w Białymstoku przy ul. Gen. Władysława Andersa 15, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym oraz w postanowieniu go uzgadniającym. Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2020 r. (znak: MZ.5560.175.2020.PK) organ straży pożarnej stwierdził spełnienie ww. wymagań.

Ponadto, na podstawie art. 41a ust. 1 i 2 *ustawy o odpadach*, pismem z dnia 29 października 2020 r. zwrócono się z wnioskiem do Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Białymstoku o przeprowadzenie przy udziale przedstawiciela tut. organu, kontroli instalacji, obiektów budowlanych lub ich części, w tym miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów wchodzących w skład Zakładu w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska.

W toku prowadzonej procedury w dniu 22 lutego 2021 r. przeprowadzono wizję lokalną na terenie instalacji. W trakcie wizji ustalono, iż określony w pozwoleniu proces wykorzystania osadów z dekarbonizacji wody (powstałych w procesie przygotowania wody do celów technologicznych) polegający na dodawaniu osadów do węgla kamiennego w celu zwiększenia skuteczności wiązania siarki w procesie spalania nie stanowi odrębnego procesu odzysku R5, lecz jest elementem całego ciągu technologicznego produkcji energii cieplnej. Ponadto w trakcie spotkania ustalono, iż w okresie co najmniej 24 miesiące (przed dniem złożenia wniosku) Spółka nie prowadziła odzysku odpadów w procesie R1, wobec czego zgodnie z art. 193 ust. 1 pkt 5 *ustawy Prawo ochrony środowiska* pozwolenie wygasło w części dotyczącej prowadzenia procesu odzysku R1, o czym poinformowano uczestniczących w wizji przedstawicieli Spółki. Stąd też tut. organ stosownie do zapisów art. 193 ust. 3 *ww. ustawy* stwierdził wygaśnięcie pozwolenia w tym zakresie niniejszą decyzją.

W wyniku ustaleń wizji w dniu 24 lutego 2021 r. wnioskodawca wystąpił do tut. organu o zawieszenie prowadzonego postępowania, wobec czego organ postanowieniem z dnia 25 lutego br. zawiesił prowadzone postępowanie.

W dniu 20 kwietnia br. wnioskodawca wniósł o podjęcie zawieszzonego postępowania, wycofując jednocześnie z wniosku zapisy dotyczące zmiany pozwolenia w zakresie ujętych w pozwoleniu procesów odzysku R1 i R5 oraz zawniósował o ujęcie w pozwoleniu opisu zagospodarowania osadów z dekarbonizacji wody powstałych w procesie przygotowania wody do celów technologicznych. W związku z powyższym Marszałek Województwa Podlaskiego postanowieniem z dnia 29 kwietnia br. podjął zawieszone postępowanie.

Wobec wycofania wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie procesów odzysku R1 i R5 organ pismem z dnia 29 kwietnia br. poinformował Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Białymstoku o zaistniałej sytuacji, wskazując jednocześnie, iż pismo z dnia 29 października 2020 r. dot. przeprowadzenia kontroli na terenie Zakładu należy uznać za bezprzedmiotowe.

W dniu 13 maja br. organ poinformował prowadzącą instalację o zamiarze ujednolicenia tekstu obowiązującego pozwolenia na podstawie art. 217 ust. 1 *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska* i wystąpił o wyrażenie zgody na wydanie nowej decyzji. Pismem z dnia 18 maja br. Strona wyraziła zgodę na powyższe.

W dniu 19 sierpnia br. prowadzący instalację rozszerzył wiosek o ujęcie w decyzji zmian wynikających z przebudowy stanowiska transformatora TR 1 oraz przedłożył ujednoliconą wersję wniosku, obejmującą wszystkie wnioskowane zmiany.

W dniu 30 września 2021 r. na podstawie art. 10 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego* organ zawiadomił Stronę o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji, co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów, wskazując jednocześnie 7-dniowy termin na dokonanie powyższego liczony od dnia doręczenia zawiadomienia. W wyznaczonym terminie nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski dotyczące prowadzonego postępowania.

Po wnikliwej analizie informacji zawartych we wniosku organ stwierdził, iż przedmiotowa instalacja spełnia wymagania najlepszej dostępnej techniki dla dużych obiektów spalania, tzn. jej wykonanie oraz warunki eksploatacji uwzględniają postęp technologiczny i rozwój wiedzy w tym zakresie. Przyjęte w instalacji rozwiązania umożliwiają dotrzymanie standardów emisyjnych i standardów jakości środowiska wymaganych przepisami *ustawy Prawo ochrony środowiska*. Zakład wyposażony jest m.in. w systemy i urządzenia pozwalające na optymalizację zużycia surowców i energii, instalację do ograniczenia zanieczyszczeń emitowanych do powietrza oraz monitoring procesów technologicznych. Posiada także system zabezpieczeń na wypadek wystąpienia awarii.

Dopuszczalną emisję z emitorów E2 i E3 podaną w pkt V.1.3 decyzji ustalono na poziomach wynikających z *Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. U. UE L z dnia 17 sierpnia 2017 r.)*.

Wprowadzanie z przedmiotowej instalacji substancji zanieczyszczających do powietrza, o wartości emisji ustalonej niniejszą decyzją, nie spowoduje przekroczeń dopuszczalnych wartości substancji w powietrzu określonych w *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87)* poza terenem, do którego prowadzący instalację posiada tytuł prawny. Przy dotrzymaniu wielkości i warunków emisji orzeczonych niniejszą decyzją, spełnione zostaną wymagania dotyczące dotrzymania dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu, określonych w *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031 ze zm.)*.

Zgodnie z art. 224 ust. 1 pkt 2 *ustawy Prawo ochrony środowiska* w pkt V.1.4 niniejszego pozwolenia określono usytuowanie stanowisk do pomiaru wielkości emisji w zakresie gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza.

Ponadto na podstawie art. 188 ust. 2 pkt 3 *ustawy Prawo ochrony środowiska* w rozdziale VI niniejszej decyzji określono warunki emisji zanieczyszczeń do powietrza w warunkach eksploatacyjnych odbiegających od normalnych, tj. w przypadku rozruchu kotłów, przerwy w zasilaniu energią elektryczną, awarii elektrofiltrów, czyszczenia kotłów i rurociągów za pomocą pary wodnej oraz rozruchu i wyłączenia instalacji odsiarczania spalin (IOS).

Zgodnie z art. 188 ust. 3 pkt 5 *ustawy Prawo ochrony środowiska*, nie określono dodatkowych wymagań w zakresie monitorowania procesów technologicznych wykraczających poza wymagania, o których mowa w art. 147 i art. 148 ust. 1 ww. ustawy.

Przedstawione we wniosku sposoby gospodarowania odpadami są zgodne z obowiązującymi przepisami. Poszczególne rodzaje wytwarzanych odpadów magazynowane są selektywnie w wydzielonych i oznakowanych miejscach, o utwardzonej nawierzchni, na terenie zakładu niedostępnym dla osób nieupoważnionych, w specjalnie do tego celu

przystosowanych pojemnikach, kontenerach. Odpady niebezpieczne magazynowane są w pojemnikach, kontenerach wykonanych z materiałów odpornych na działanie substancji zawartych w tych odpadach, zabezpieczonych przed wpływem czynników atmosferycznych. Odpady przekazywane są firmom specjalistycznym i jednostkom posiadającym stosowne zezwolenia na ich zbieranie, transport, przetwarzanie (odzysk lub unieszkodliwianie).

Użytkowanie instalacji zgodnie z warunkami niniejszej decyzji nie spowoduje przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na terenach objętych ochroną przed hałasem, określonych w *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. z 2014 r. poz. 112).

Zgodnie z art. 211 ust. 5a ustawy *Prawo ochrony środowiska* w rozdziale XII niniejszego pozwolenia określono zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych oraz wielkość emisji w zakresie wynikającym z *Decyzji Wykonawczej Komisji (UE) 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE* (Dz. U. UE L z dnia 17 sierpnia 2017 r.).

W związku z faktem, iż w trakcie eksploatacji instalacji będą wykorzystywane i magazynowane, a w konsekwencji mogą być uwalniane substancje powodujące ryzyko w rozdziale III niniejszego pozwolenia określono, uwzględniając wniosek Spółki, sposób prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko oraz częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi tymi substancjami oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych, w tym pobierania próbek.

Dodatkowo w pozwoleniu określono wymagania zapewniające właściwą ochronę gleby, powierzchni ziemi i wód gruntowych oraz zapobieganie takim emisjom i sposób ich systematycznego nadzorowania.

W pozwoleniu nie określono sposobów ograniczania oddziaływań transgranicznych na środowisko. Oddziaływanie na środowisko zarówno w zakresie przemieszczania się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym, jak i oddziaływań na wody innych państw nie występuje. Odpady są unieszkodliwiane lub odzyskiwane w całości na terenie kraju.

Zgodnie z *rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej* (Dz. U. z 2016 r. poz. 138) przedmiotowa instalacja nie kwalifikuje się do zakładów o zwiększonym albo o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Zmiany w instalacji objęte wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego nie spowodują istotnej zmiany w funkcjonowaniu instalacji, ponieważ nie spowodują wzrostu wydajności instalacji oraz nie spowodują wzrostu emisji substancji lub energii do środowiska. Stąd zmiany pozwolenia zintegrowanego dokonano w trybie art. 163 *Kodeksu postępowania*

administracyjnego, gdyż nie wynika ona z istotnej zmiany instalacji i nie wymaga przeprowadzenia postępowania z udziałem społeczeństwa.

W zaistniałym stanie faktycznym i prawnym należało orzec jak w sentencji.

POUCZENIE

Przypominam o obowiązku:

1. Prowadzenia ciągłych i okresowych pomiarów emisji do powietrza. Metodyki referencyjne wykonania pomiarów zostały określone w *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody* (Dz. U. z 2019 r. poz. 2286).
2. Prowadzenia okresowych pomiarów hałasu w środowisku. Zakres oraz metodyki referencyjne, a także częstotliwość prowadzenia tych pomiarów zostały określone w rozporządzeniu, o którym mowa w pkt 1.
3. Przeprowadzania pomiarów ilości i jakości ścieków zgodnie z *rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1311).
4. Przekazywania wyników pomiarów Marszałkowi Województwa Podlaskiego oraz Podlaskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w zakresie, sposobie i terminach określonych w *rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 15 grudnia 2020 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia i innych danych zbieranych w wyniku monitorowania procesów technologicznych oraz terminów i sposobów prezentacji* (Dz. U. z 2020 r. poz. 2405).
5. Przekazywania Marszałkowi Województwa Podlaskiego oraz Podlaskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wyników pomiarów ilości pobieranych wód podziemnych, zgodnie z art. 304 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (Dz. U. z 2021 r. poz. 624 ze zm.) w formie określonej w *rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 20 stycznia 2020 r. w sprawie formy i układu przekazywanych wyników pomiarów ilości pobranych wód podziemnych i wód powierzchniowych oraz ilości i jakości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi* (Dz. U. z 2020 r. poz. 144).
6. Ewidencjonowania i przechowywania wyników przeprowadzonych pomiarów przez okres 5 lat od zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczą.
7. Ustalania we własnym zakresie wysokości należnej opłaty, według stawek obowiązujących w okresie, w którym korzystanie ze środowiska miało miejsce oraz

wnoszenia bez wezwania należnej opłaty za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza do dnia 31 marca każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy, na rachunek Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego (w przypadku, gdy wyliczona opłata za rok przekroczy 800 zł) w myśl art. 275, art. 284 oraz 289 ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.

8. Przedkładania Marszałkowi Województwa Podlaskiego wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz wysokości należnych opłat zgodnie z aktualnie obowiązującym *rozporządzeniem w sprawie wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat* w terminie do 31 marca za poprzedni rok kalendarzowy, w przypadku gdy roczna wysokość opłaty przekracza 100 zł.
9. Sporządzania i wprowadzania raportu do *Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji* w terminie do końca lutego każdego roku, zawierającego dane dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1077 ze zm.).
10. Sporządzania i przedkładania sprawozdania na potrzeby Krajowego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń zgodnie z wymogami *rozporządzenia (WE) Nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń* (Dz. U. UE L z dnia 4 lutego 2006 r. ze zm.) w przypadku przekroczenia obowiązujących wartości progowych dla uwolnień i transferów zanieczyszczeń określonych w ww. rozporządzeniu, zgodnie z art. 236b ust. 1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*.
11. Prowadzenia jakościowej i ilościowej ewidencji wytwarzanych odpadów zgodnie z przyjętą klasyfikacją w myśl ustawy o odpadach z dnia 14 grudnia 2012 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 779 ze zm.).
12. Sporządzania i przekazywania właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania odpadów marszałkowi województwa rocznego sprawozdania o wytwarzanych odpadach i o gospodarowaniu odpadami zgodnie z art. 75 i 76 ustawy o odpadach za pośrednictwem indywidualnego konta w Bazie danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami.

Pozwolenie może zostać cofnięte lub ograniczone bez odszkodowania, gdy nastąpią zmiany w najlepszych dostępnych technikach, pozwalające na znaczne obniżenie emisji bez powodowania nadmiernych kosztów lub gdy wynikać to będzie z potrzeby dostosowania warunków eksploatacji instalacji do zmian przepisów dotyczących ochrony środowiska.

Dane o wniosku i niniejszej decyzji zostały włączone do publicznie dostępnego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. k ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu

informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.).

Zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 4 lit. a ww. ustawy niniejsza decyzja została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego w Białymstoku.

Od niniejszej decyzji służy Stronie, z mocy art. 127, 127a i 129 § 1 i 2 *ustawy Kodeks postępowania administracyjnego*, w związku z art. 377a *ustawy Prawo ochrony środowiska*, prawo wniesienia odwołania do Ministra Klimatu i Środowiska za pośrednictwem Marszałka Województwa Podlaskiego w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia tutejszemu organowi oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Zgodnie z ust. 40 ppkt 1 i ust. 46 ppkt 1 części III załącznika do *ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1546 ze zm.) za wydanie niniejszej decyzji uiszczono opłatę skarbową w wysokości 1005,50 zł, wpłaconą dnia 9 grudnia 2019 r. na konto Urzędu Miejskiego w Białymstoku Departament Finansów Miasta Bank Pekao S.A. Nr 26 1240 5211 1111 0010 3553 3132.

z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
Anna Krysztopik
Dyrektor
Departamentu Ochrony Środowiska
/podpisano elektronicznie/

Otrzymuje:

Pan Wojciech Jabłoński – Pełnomocnik ENEA Ciepło Sp. z o.o.
Oddział Elektrociepłownia Białystok
ul. Gen. Wł. Andersa 15, 15-124 Białystok

Do wiadomości:

1. Minister Klimatu i Środowiska (wersja elektroniczna)
1. Podlaski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Białymstoku (e-PUAP)